

Standaard

Uitheimse sijs en groenling soorten

Uitgegeven door: Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

© Copyright by NBvV, Alle rechten voorbehouden

Uitgave voorjaar 2008-2024.

Inhoud

Inhoud.....	2
Kapoetsensijs (<i>Spinus cucullata</i>)	6
Algemeen.....	6
Ondersoorten.....	6
Wildkleur man.....	7
Bruin man.....	7
Agaat man.....	7
Bruin-agaat man.....	7
Wildkleur pop.....	9
Bruin pop.....	9
Agaat pop.....	9
Bruin-agaat pop.....	9
EF pastel man.....	11
EF-pastel bruin man.....	11
EF-pastel agaat man.....	11
DF-pastel wildkleur man.....	11
EF pastel pop.....	13
EF pastel bruin pop.....	13
EF pastel agaat pop.....	13
DF pastel wildkleur pop.....	13
Topaas man.....	15
EF-pastel topaas man.....	15
Topaas pop.....	17
EF-pastel topaas pop.....	17
Magellaansijs (<i>Spinus magellanicus</i>)	19
Algemeen.....	19
Wildkleur man.....	21
Bruin man.....	21
Agaat man.....	21
Topaas man.....	21
Wildkleur pop.....	23
Bruin pop.....	23
Agaat pop.....	23
Topaas pop.....	23
Terug naar index.....	23
EF-pastel wildkleur man.....	25
EF-pastel bruin man.....	25
EF-pastel topaas man.....	25
Terug naar index.....	25
EF-pastel wildkleur pop.....	26
EF-pastel bruin pop.....	26
EF-pastel topaas pop.....	26
DF-pastel wildkleur man.....	27
NSL ino man.....	27
DF-pastel wildkleur pop.....	28
NSL ino pop.....	28

Baardsijs (<i>Spinus barbata</i>)	30
Algemeen.....	30
Baardsijs man.....	31
Baardsijs pop.....	31
Dennensijs (<i>Spinus pinus</i>)	32
Dennensijs man.....	33
Dennensijs pop.....	33
Zwarte sijs (<i>Spinus atrata</i>)	34
Zwarte sijs man.....	35
Zwarte sijs pop.....	35
Zwartkopsijs (<i>Spinus notata</i>)	36
Algemeen.....	36
Zwartkopsijs man.....	37
Zwartkopsijs pop.....	37
Yarrellsijs (<i>Spinus Yarrellii</i>)	38
Algemeen.....	38
Yarrellsijs man.....	39
Yarrellsijs pop.....	39
Geelbuiksijs (<i>Spinus xanthogastra</i>)	40
Algemeen.....	40
Soortbeschrijving Geelbuiksijs.....	41
Geelbuiksijs man.....	41
Geelbuiksijs pop.....	41
Mexicaanse sijs (<i>Spinus psaltria</i>)	42
Algemeen.....	42
Soortbeschrijving Mexicaanse sijs.....	43
Mexicaanse sijs man.....	43
Mexicaanse sijs pop.....	43
Treursijs (<i>Spinus tristis</i>)	44
Algemeen.....	44
Soortherkenning.....	44
Lawrencesijs (<i>Spinus lawrencei</i>)	45
Algemeen.....	45
Kordillensijs (<i>Spinus uropygialis</i>)	46
Algemeen.....	46
Diksnaveelsijs (<i>Spinus crassirostris</i>)	47
Guatamalasijs (<i>Spinus atriceps</i>)	48
Algemeen.....	48
Olijfsijs (<i>Spinus olivacea</i>)	49
Algemeen.....	49
Andessijs (<i>Spinus spinescens</i>)	50
Algemeen.....	50
Haitisijs (<i>Spinus dominicensis</i>)	51
Algemeen.....	51
Safransijs (<i>Spinus siemiradzkii</i>)	52
Algemeen.....	52

Zwartkopgroenling <i>Chloris ambigua</i>	53
Zwartkopgroenling wildkleur.....	54
Zwartkopgroenling bruin.....	54
Zwartkopgroenling agaat.....	54
Chinese groenling <i>Chloris sinica</i>	56
Soortbeschrijving Chinese groenling man.....	57
Wildkleur	57
Bruin	57
Agaat	57
Soortbeschrijving Chinese groenling pop.....	58
Wildkleur	58
Bruin	58
Agaat	58
Himalaya groenling <i>Chloris spinoides</i>	60
Vietnamese groenling <i>Chloris monguilloti</i>	61
Foto overzicht Amerikaanse sijsen	62

VOORWOORD:

De kweek van de uitheemse sijnsoorten, kent een aantal gedreven liefhebbers. Deze liefhebbers waren de mening toegedaan dat bundeling van hun kennis belangrijk was voor het houden en kweken van deze soorten. Onder naam werkgroep Amerikaanse sijnzen werd op 6 april 2002 een vereniging opgericht

De werkgroep Amerikaanse sijnzen heeft sindsdien, ondermeer in samenwerking met een aantal keurmeesters van de N.B.v.V., van een aantal soorten concept standardeisen aan de Keurmeester Vereniging Tropische Vogels en Parkieten beschikbaar gesteld. Ten behoeve van deze standaard, Uitheemse sijnzen heeft het KVM TP bestuur deze concepten aangepast en uitgebreid met viertal soorten soorten zodat van de meest gekweekte soorten een samenvattende standaard of soortbeschrijving beschikbaar is.

De soorten waarvan een uitgebreide soortbeschrijving is opgesteld zijn;

* Kapoetsensijns	(<i>Spinus cucullata</i>)
* Magellaansijns	(<i>Spinus magellanica</i>)
* Baardsijns	(<i>Spinus barbata</i>)
* Dennensijns	(<i>Spinus pinus</i>)
* Zwarte sijns	(<i>Spinus atrata</i>)
*Zwartkopsijns	(<i>Spinus notata</i>)
*Yarrellsijns	(<i>Spinus yarrellii</i>)
* Geelbuiksijns	(<i>Spinus xanthogaster</i>)
* Mexicaanse sijns	(<i>Spinus psaltria</i>)

Van de Overige 9 soorten is een korte soortherkenning gemaakt met daarbij de Wetenschappelijke, Engelse en Spaanse benaming zodat via Internet ook nog, soms beperkt beschikbare, informatie opgezocht kan worden. Dat is van de volgende soorten;

* Treursijns	(<i>Spinus tristis</i>)
* Lawrencesijns	(<i>Spinus lawrencei</i>)
* Kordillensijns	(<i>Spinus uropygialis</i>)
* Diksnavel	(<i>Spinus crassirostris</i>)
* Guatamalasijs	(<i>Spinus atriceps</i>)
* Olijfsijns	(<i>Spinus olivacea</i>)
* Andessijns	(<i>Spinus spinescens</i>)
* Haïtisijns	(<i>Spinus dominicens</i>)
* Sfraansijns	(<i>Spinus siemiradzkii</i>)

Zoals inmiddels gebruikelijk is voor de NBvV zijn de omschrijvingen van de kleur en tekening in een matrix gegoten, zodat het opzoeken en vergelijken eenvoudig is.

Zoals elke standaard zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

Tenslotte spreekt de KVM-TP de hoop uit, dat deze standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen bij de kweek en de keuring van de uitheemse sijnsoorten.

Waalwijk, juni 2008.

De Keurmeestersvereniging Tropische vogels
en Parkieten van de Nederlandse Bond voor Vogelliefhebbers

Voorwoord 2019-2020

Aanpassing van de benamingen ***Carduelis in Spinus***

Deze standaard is een groei document en zal indien er meer gegevens bekend van mutaties verder worden aangevuld.

Ringmaten verwijderd met verwijzing naar de website vogelindex.nl van de NBvV

Voorwoord 2024

Toegevoegde matrixen en omschrijvingen:

Kapoetsensijns:	Agaat Bruin-agaat Dominant EF pastel wildkleur Dominant DF pastel Topaas Dominant EF pastel agaath Dominant EF pastel topaas
Magellaansijns	Agaat Topaas Dominant EF pastel wildkleur Dominant EF pastel bruin Dominant EF pastel agaath
Groenvinken :	Zwartkop groenling Chinese groenling Himalaya groenling Vietnamese groenling

Met dank aan Peter Wijgerde voor de aanvullende omschrijvingen.

Waalwijk, en Utrecht zomer 2023.

De Keurmeester vereniging Tropische vogels
en Parkieten van de Nederlandse Bond voor Vogelliefhebbers

[Terug naar index](#)

ALGEMEEN.

Voorkomende mutaties:

De mutaties bij de Amerikaanse Sijzen staat nog in de kinderschoenen. Er zijn bij een viertal soorten enkele mutaties bekend;

- * **Kapoetsensijs**; bruin, agaat en pastel zijn de meest voorkomende.

Verder zijn er ook nog meldingen van de overgoten en de topaas.

- * **Magellaansijs**; bruin, agaat en pastel.
- * **Baardsijs**; agaat en pastel.
- * **Zwarte sijs**; pastel.

a) Bruin.

De bruin mutatie is een kwalitatief eumelanine reducerende factor. Het aantal staafjes eumelanine blijft gelijk aan de wildkleur. De oxidatie van deze staafjes is echter minder van kwaliteit en blijft steken in een bruine kleur.

Bij de Kapoetsensijs man zal dat vooral herkenbaar zijn in de kopkleur en de vleugel- en staartpennen. De kopkleur zal van zwart omgezet worden naar zwartbruin, door de hogere concentratie eumelanine in die kopkleur. Terwijl de vleugel- en staartpennen van zwartbruin naar donkerbruin transformeren. Bij de Kapoetsensijs pop zal dat hetzelfde effect hebben in de vleugel- en staartpennen, maar ook zichtbaar in de kopkleur die van gehamerd blauwgrijs naar gehamerd donkerbruin zal veranderen en vooral zichtbaar in de mantel die van grijs naar beigegrijs veranderd.

De Magellaansijs man zal ook een zwartbruine kopkleur en donkerbruine vleugel- en staartpennen laten zien, terwijl er in de mantel een duidelijk bruingroene waas zichtbaar zal worden. De pop Magellaansijs die normaal een olijfgroene kleur heeft en een wat grijsgroene kopkleur zal ook een duidelijk bruingroene waas tonen met daarbij natuurlijk de donkerbruine vleugel- en staartpennen.

Het symbool voor deze mutatie is Z^{b+}

b) Agaat.

De agaatmutatie zorgt voor een bijna totale reductie van het roodbruine phaeomelanine terwijl het zwarte eumelanine niet of nauwelijks zichtbaar wordt aangetast.

Dit houdt in dat er theoretisch bij de Kapoetsensijs man er niet zo gek veel zou veranderen omdat er niet veel phaeomelanine in bevedering aanwezig is. Maar we zien toch een minder diepe zwarte kopkleur en lichtere vleugel- en staartpennen omdat de

reductie van het eumelanine toch ruimer is dan gedacht. Hetzelfde zien we ook in de zwarte onderdelen van de agaat Elzensijs man. De pop Kapoetsensijs zal hetzelfde effect laten zien in de vleugel en staartpennen, maar vooral de kop- en mantelkleur zal helderder van kleur worden.

De Magellaansijs wordt door de agaatmutatie wel helderder van kleur, zowel in de kopkleur als die van de vleugel- en staartpennen. Maar vooral de gele borst-/buikkleur en de olijfgroene mantelkleur zal helderder worden. Bij de pop zien we hetzelfde effect we krijgen dan een meer grijze waas over de olijfgroene kleur.

Bij de agaatmutatie van de Baardsijs, zowel man als pop, zien we hetzelfde als bij man en pop van de Elzensijs. De pop zal wat helderder van kleur zijn want het bruine in de bevedering is duidelijk minder.

Het symbool voor deze mutatie is Z^{ino}

c) Pastel. (geslachtsgebonden recessief)

De bij de Amerikaanse sijzen zorgt ervoor dat er een kwantitatieve reductie optreedt van het zwarte eumelanine terwijl het phaeomelanine niet of nauwelijks zichtbaar wordt aangetast.

Bij de pastel Kapoetsensijs man en ook bij de pop is het meest opvallende de opgebleekte vleugel- en staartpennen met de donkere kleur van de schachten duidelijk zichtbaar. Het rode carotenoïde wordt niet aangetast alleen zal de kleur van de mantel helderder worden omdat daar normaal een zwarte waas overligt die nu gereduceerd is bij de man en meer beigegrijs bij de pop.

De Magellaan man en pop zal hetzelfde effect laten zien in de vleugel- en staartpennen, dus opgebleekt met wat donkere schachten. De man zal een vlekkerige donkergrijze kopkleur laten zien en de pop zal in totaliteit wat grijzer van kleur zijn en wat geler aan de onderzijde.

De pastel Baardsijs is weer te vergelijken met de pastel van onze Elzensijs, zowel man als pop. Alhoewel bij de pop in wat mindere maten omdat deze een groter geelbezit heeft dan de pop van de Elzensijs.

Bij de pastel van de Zwarte sijs zien we een vrij egale grijze vogel, zowel bij de man als pop omdat deze in de wildkleur al erg moeilijk van elkaar te onderscheiden zijn. Ze komen overigens schijnbaar nog nauwelijks voor.

Het symbool voor deze mutatie is Z^{pa}

[Terug naar index](#)

d) Dominant pastel

De dominant pastel mutatie is een, de naam zegt het al een dominant verervende mutatie gelegen op het autosomaal chromosoom.

Het kan zowel in enkele vorm (EF) als in de dubbele vorm (DF) voorkomen.

Deze mutatie is eerst voorgekomen bij de Elzensijs en later ingekweekt bij o.a. de Kapoetsen en de Magelaansijs

Het symbool voor deze mutatie is P

P^+ / P^+ voor de wildcorm

P^+ / P Dominant pastel EF

P / P Dominant pastel DF

e) Topaas.

De topaas mutatie heeft een recessieve vererving en is gelegen op een autosomaal chromosoom. Deze mutatie veroorzaakt een geconcentreerde ligging van het eumelanine rond de schacht van de veer. Hierdoor ontstaat een helderder kleurbeeld. Er worden verschillen in de oogkleuren waar genomen. Welke factoren hierbij in het geding zijn en daarbij een rol spelen is nog niet geheel duidelijk.

Het symbool voor deze mutatie is a^+

a^{tz} / a^{tz} = wildvorm

a^{tz} / a = wildvorm / topaas

a / a = topaas

f) NSL ino

De NSL ino (lutino) is spontaan bij de magellaansijs opgetreden. Het is gele vogel die nagenoeg pigment loos is met rode ogen.

De vererving is autosomaal recessief.

g) Ivoor

De ivoor factor zou ontstaan zijn bij de magellaansijs en daarna naar diverse andere sijzen zijn over gebracht. Deze factor veroorzaakt een gedeeltelijk reductie van de carotenoïde kleur, het pigment wordt niet aangetast. De ivoor factor vererft geslachtsgebonden recessief.

Het symbool voor deze mutatie is Z^{iv}

Z^{iv+} / Z^{iv+} = wildvorm man

Z^{iv+} / W = wildvorm pop

Z^{iv+} / Z^{iv+} = wildvorm/ ivoor man

Z^{iv} / Z^{iv} = ivoor man

Z^{iv} / W = ivoor pop

[Terug naar index](#)

Kapoetsensijns (*Spinus cucullata*)

Algemeen

De Kapoetsensijns komt voor in Venezuela, Colombia en Puerto Rico op de open savanneachtige gebieden, op een hoogte van 750 tot 1300 meter bij een temperatuur van $\pm 24^{\circ}\text{C}$. Het zijn bewoners van dichte altijd groene bossen, droog bos- en grasland waarbij ze soms ook aan de randen daarvan voorkomen. Ze zijn zeer gevoelig voor vocht en kou. In hun natuurlijke biotoop worden ze met uitsterven bedreigd.

Engels: Red Hooded Siskin
Duits: Kapuzenzeisig
Frans: Chardonneret rouge
Spaans: Cardenalito

Ondersoorten

De Kapoetsensijns kent geen ondersoorten.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Kapoetsensijns is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook rood carotenoid te vinden. Van de Kapoetsensijns zijn vijf mutaties bekend, bruin, agaath, pastel, overgoten en topaas en de mutatiecombinatie isabel.

Fysieke standaard

Formaat:

De Kapoetsensijns is $\pm 10\text{-}11$ cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Kapoetsensijns heeft een meer slank model met de schouders iets breder dan de rest van het lichaam. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren voldoende volume zijn en vloeiend verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond, met iets afgeplatte bovenkop en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Kapoetsensijns dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is onder een hoek van 45° , waarbij het lichaam los van de stok dient te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie vogelindex website NBvV (Cités bijlage A) moeten dus geringd zijn.

Snavel:

Kort en kegelvormig. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard beschrijving Kapoetsensijs man

Kleurslag	Wildkleur man	Bruin man	Agaat man	Bruin-agaat man
Kleur				
Kop, schedel, wangen en keel:	Diep egaal zwart.	Zwartbruin	Zwart	Donkerbruin.
Borst	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Diep steenrood.
Flanken	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Steenrood.
Buik	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Steenrood.
Aarsbevedering	Wit.	Crème wit.	Wit.	Crèmewit.
Onderstaartdekveren	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Steenrood.
Achternek	Steenrood	Steenrood	Steenrood	Steenrood.
Mantel	Karmijnrood met zwartgrijze waas	Karmijnrood met bruine waas	Karmijnrood met zwartgrijze waas	Steenrood met beigebruine waas.
Stuit	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Diep steenrood.
Bovenstaartdekveren	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Steenrood.
Staart	Basis karmijnrood, breed uiteinde zwart.	Basis karmijnrood, breed uiteinde zwartbruin.	Basis karmijnrood, breed uiteinde zwartgrijs.	Basis steenrood, breed uiteinde donkerbeige.
Handpennen	Zwart.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Donker beigebruin.
Armpennen, kleine en middelste vleugeldeken	Zwart.	Donkerbruin.	Zwartgrijs.	Donker beigebruin.
Poten	Donker hoornkleurig, nagels zwart	Hoorndkleurig, nagels hoorndkleurig	Donker hoornkleurig, nagels zwart	Hoorndkleurig, nagels hoorndkleurig.
Snabel	Parelgrijs met een donkere punt.	Hoorndkleurig met een donkere punt.	Parelgrijs met een donkere punt.	Hoorndkleurig.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Bruin, pupil donkerbruin	Donkerbruin, pupil zwart.	Bruin, pupil donkerbruin.
Tekening				
Koptekening	Diep egaal zwart, scherpe kleurscheiding.	Zwartbruin, scherpe kleurscheiding.	Zwart, scherpe kleurscheiding.	Donkerbruin, scherpe kleurscheiding.
Vleugelband	Karmijnrood	Karmijnrood	Karmijnrood	Steenrood.
Vleugelspiegel	Steenrood	Steenrood	Steenrood	Crème wit.
Armpennen, eindomzoming	Witgrijs	Gebroken wit	Witgrijs	Crème wit.
Handpennen, eindomzoming	Witgrijs	Licht beigebruin	Witgrijs	Donkerbeige
Manteltekening, fijne lengtestrepen	Zwartgrijs	Donkerbruin	Donkergrijs	Breed uiteinde; donker beigebruin, met fijne lichte omzoming.
Staart	Breed uiteinde; zwart, met fijne lichte omzoming.	Breed uiteinde; zwartbruin, met fijne lichte omzoming.	Breed uiteinde; zwartgrijs, met fijne lichte omzoming.	Donkerbruin, scherpe kleurscheiding.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Kapoetsensijs man

Wildkleur	Het totaalbeeld van de Kapoetsensijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Kapoetsensijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, licht gekleurde hoorndelen, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. De vleugelspiegels van de man mogen iets lichter rood zijn dan de rest van het lichaam. Het is belangrijk dat het formaat goed in de gaten gehouden wordt. Ver doorgevoerde nakweek kunnen leiden tot degeneratieverschijnselen. De jonge mannen zijn tot aan de jeugdruï gelijk aan de pop. Na de jeugdruï worden bij de jonge mannen de zwarte onderdelen zichtbaar en op de leeftijd van twee jaar zijn ze geheel op kleur.
Bruin	Algemeen: Zie wildkleur. De bruinmutant wordt veroorzaakt door een kwalitatieve reductie van het zwarte eumelanine wat wordt omgezet naar bruin eumelanine. Wat resulteert in zwartbruin in de kop- en staartbevedering en donkerbruin in het vleugeldekk en de diep gekleurde onderdelen van de pop. De donkere hoorndelen zullen omgezet worden naar een nuance hoornkleurig. Doordat de contourbevedering bij de wildkleur een zwarte ondergrondkleur bezit wat nu wordt omgezet naar bruin eumelanine zal het rood iets lichter van kleurdiepte zijn
Agaat	Algemeen: Zie wildkleur. De agaatmutant veroorzaakt een minimale kwantitatieve reductie van het zwarte eumelanine en een sterke reductie van het phaeomelanine. Het diepzwart van de wildkleur zal daarom variëren naar zwart, zwartgrijs en donkergrijs. De rode bevederingvelden zullen slechts iets lichter van kleurdiepte worden. Pop: Omdat de pop de meeste phaeomelanine in de bevedering bezit, wat door de agaatmutatie sterk wordt gereduceerd, zal de lichaamskleur zuiverder grijs worden zonder bruine aanslag. Dus daar zal de agaatmutatie het duidelijkst herkenbaar aanwezig zijn.
EF Pastel	Algemeen : Zie wildkleur De pastel factor is dominant verervend en komt als EF en DF pastel voor. Bij de EF pastel zijn de zwarte tekening onderdelen nu donkergrijs geworden en bij de DF pastel lichtgrijs. De EF pastel zit qua uiterlijk nog dicht bij de wildvorm terwijl de DF pastel meer reduceert tot licht grijs parelkleurige staart en slagpennen. In de staart zitten nog sporen van melanine aanwezig en de snavel is grijs van kleur.
Bruin-agaat	Algemeen: Zie wildkleur. In de mutatiecombinatie bruin en agaat moet ook de werking van beide mutaties duidelijk zichtbaar zijn. Op alle kleurstoffen in de vogel heeft dit zijn uitwerking. Alle oorspronkelijke zwarte kleur wordt daardoor beigebruin van kleur, variërend van licht- tot donker beigebruin. De phaeomelanine wordt sterk gereduceerd wat vooral bij de pop tot uiting zal komen in een koude beigebruine kleur. Ook op de kleurdiepte van het rood in de bevedering moet deze omzetting en reductie duidelijk zichtbaar zijn.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard beschrijving Kapoetsensijs pop

Kleurslag:	Wildkleur pop	Bruin pop	Agaat pop	Bruin-agaat pop
Kleur:				
Kop:	Gehamerd blauwgrijs.	Gehamerd bruin.	Gehamerd donkergrijs.	Gehamerd beigebruin.
Keel en wangen:	Wat helderder blauwgrijs dan de kopkleur.	Wat helderder bruin dan de kopkleur.	Wat helderder donkergrijs dan de kopkleur.	Wat helderder beigebruin dan de kopkleur.
Flanken:	Licht beige grijs.	Crème.	Grijswit	Licht beigebruin.
Buik en aarsbevedering:	Gebroken wit.	Crème wit.	Gebroken wit.	Licht beigebruin.
Onderstaartdekveren:	Gebroken wit.	Crème wit.	Gebroken wit.	Licht beigebruin.
Mantel:	Zo donker en egaal mogelijk grijs.	Beigebruin.	Donkergrijs.	Beige.
Stuit:	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood	Steenrood.
Bovenstaartdekveren:	Steenrood met grijze toppen.	Steenrood met beigebruine toppen.	Steenrood met grijze toppen.	Steenrood met beige toppen.
Staart:	Basis steenrood, breed uiteinde zwart.	Donkerbruin.	Donkergrijs.	Donker beigebruin.
Handpennen:	Zwart.	Donkerbruin.	Donkergrijs.	Donker beigebruin.
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren:	Zwart.	Donkerbruin.	Donkergrijs.	Donker beigebruin.
Poten:	Donker hoornkleurig, nagels zwartgrijs.	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.	Donker hoornkleurig, nagels zwart.	Hoornkleurig, nagels hoornkleurig.
Snavel:	Parelgrijs met een donkere punt.	Hoornkleurig met een donkere punt.	Parelgrijs met een donkere punt.	Hoornkleurig.
Ogen:	Donkerbruin, pupil zwart.	Bruin, pupil donkerbruin.	Donkerbruin, pupil zwart.	Bruin, pupil donkerbruin.
Tekening:				
Borsttekening:	Steenrood. Bovenzijde; zo strak mogelijke afscheiding. Onderzijde; uitlopend in twee borstvlekken tot maximaal de buiklijn. In het midden V-vormig onderbroken.	Steenrood. Bovenzijde; zo strak mogelijke afscheiding. Onderzijde; uitlopend in twee borstvlekken tot maximaal de buiklijn. In het midden V-vormig onderbroken.	Steenrood. Bovenzijde; zo strak mogelijke afscheiding. Onderzijde; uitlopend in twee borstvlekken tot maximaal de buiklijn. In het midden V-vormig onderbroken.	Steenrood. Bovenzijde; zo strak mogelijke afscheiding. Onderzijde; uitlopend in twee borstvlekken tot maximaal de buiklijn. In het midden V-vormig onderbroken.
Vleugelband:	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.
Vleugelspiegel:	Oranjerood.	Oranjerood.	Oranjerood.	Oranjerood.
Armpennen, breder uitlopende eindomzoming:	Witgrijs.	Gebroken wit.	Witgrijs.	Crèmewit.
Handpennen, smalle eindomzoming:	Witgrijs.	Lichtcrème.	Witgrijs.	Crèmewit.
Manteltekening, fijne lengtestrepen:	Donkergrijs.	Donkerbruin.	Donkergrijs.	Beigebruin.
Staarttekening:	Breed uiteinde; zwart met fijne lichte omzoming.	Breed uiteinde; donkerbruin met fijne lichte omzoming.	Breed uiteinde; donkergrijs, met fijne lichte omzoming.	Breed uiteinde; donker beigebruin, met een fijne omzoming.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Kapoetsensijs pop.

Wildkleur	Het totaalbeeld van de Kapoetsensijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Kapoetsensijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, licht gekleurde hoorndelen, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Op het grijze rugdek van de pop is een iets rode gloed toegestaan, maar de voorkeur heeft een grijs rugdek zonder rood of rode gloed. Het is belangrijk dat het formaat goed in de gaten gehouden wordt. Ver doorgevoerde nakweek kunnen leiden tot degeneratieverschijnselen. De jonge mannen zijn tot aan de jeugdruï gelijk aan de pop.
Bruin	Algemeen: Zie wildkleur. De bruinmutant wordt veroorzaakt door een kwalitatieve reductie van het zwarte eumelanine wat wordt omgezet naar bruin eumelanine. Wat resulteert in zwartbruin in de kop- en staartbevedering en donkerbruin in het vleugeldekk en de diep gekleurde onderdelen van de pop. De donkere hoorndelen zullen omgezet worden naar een nuance hoornkleurig. Doordat de contourbevedering bij de wildkleur een zwarte ondergrondkleur bezit wat nu wordt omgezet naar bruin eumelanine zal het rood iets lichter van kleurdiepte zijn
Agaat	Algemeen : Zie wildkleur De agaat mutant wordt veroorzaakt door een kwantitatieve reductie van het zwarte eumelanine. De nagels zijn niet meer zwart maar grijsloodkleurig van kleur. Dus alleen de zwarte tekening onderdelen worden mat grijszwart van kleur. De rode onderdelen zullen iets lichter van tint zijn. Pop: Omdat de pop de meeste phaeomelanine in de bevedering bezit, wat door de agaatmutatie sterk wordt gereduceerd, zal de lichaamskleur zuiverder grijs worden zonder bruine aanslag. Dus daar zal de agaatmutatie het duidelijkst herkenbaar aanwezig zijn.
Pastel	Algemeen : Zie wildkleur De pastel factor is dominant verervend en komt als EF en DF pastel voor. Bij de EF pastel zijn de zwarte tekening onderdelen nu donkergrijs geworden en bij de DF pastel lichtgrijs. De EF pastel zit qua uiterlijk nog dicht bij de wildvorm terwijl de DF pastel meer reduceert tot licht grijs parelkleurige staart en slagpennen. In de staart zitten nog sporen van melanine aanwezig en de snavel is grijs van kleur.
Bruin-agaat	Algemeen : Zie wildkleur De bruin-agaat wordt vaak als Isabel ingeschreven. Isabel is geen zelfstandige mutatie maar de combinatie van bruin met agaat. Alle gebieden van een zwarte kleur worden daardoor licht beige-bruin van kleur. De rug is iets licht bruinachtig gestreept. In de mutatiecombinatie bruin en agaat moet ook de werking van beide mutaties duidelijk zichtbaar zijn. Op alle kleurstoffen in de vogel heeft dit zijn uitwerking. Alle oorspronkelijke zwarte kleur wordt daardoor beigebruin van kleur, variërend van licht- tot donker beigebruin. De phaeomelanine wordt sterk gereduceerd wat vooral bij de pop tot uiting zal komen in een koude beigebruine kleur. Ook op de kleurdiepte van het rood in de bevedering moet deze omzetting en reductie duidelijk zichtbaar zijn.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard beschrijving Kapoetsensijs man

Kleurslag	EF pastel man	EF-pastel bruin man	EF-pastel agaat man	DF-pastel wildkleur man
Kleur				
Kop	Diepgrijs.	Donkerbruin.	Donkergrijs.	Lichtgrijs.
Borst	Karmijnrood	Diep steenrood.	Diep steenrood.	Diep steenrood.
Flanken	Karmijnrood	Steenrood.	Diep steenrood.	Steenrood.
Buik	Karmijnrood	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.
Aarsbevedering	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Onderstaartdekveren	Karmijnrood	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood
Achternek	Steenrood	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood
Mantel	Karmijnrood met grijze waas	Steenrood met bruine waas.	Steenrood met mat zwartgrijze waas.	Steenrood, met lichtgrijze waas.
Stuit	Karmijnrood	Diep steenrood.	Diep steenrood.	Diep steenrood.
Bovenstaartdekveren	Karmijnrood	Steenrood.	Wat een marmeringpatroon geeft.	Steenrood.
Staart	Basis karmijnrood, breed uiteinde grijs met donkergrijze omzoming.	Basis steenrood, breed uiteinde lichtbeige met donkerbeige omzoming.	Lichtgrijs met grijze omzoming.	Basis steenrood, breed uiteinde lichtgrijs.
Handpennen	Grijs met donkergrijze omzoming.	Lichtbeige met donkerbeige omzoming.	Lichtgrijs met grijze omzoming.	Lichtgrijs.
Armpennen, kleine en middelste vleugeldeken	Grijs met donkergrijze omzoming.	Lichtbeige met donkerbeige omzoming.	Lichtgrijs met grijze omzoming.	Lichtgrijs, met rode waas.
Poten	Hoorndkleurig, nagels hoorndkleurig	Vleeskleurig, nagels hoorndkleurig.	Donker hoorndkleurig, nagels zwartgrijs.	Hoorndkleurig, nagels donker hoorndkleurig.
Snavel	Lichtgrijs met een donkere punt.	Hoorndkleurig met een donkere punt.	Parelgrijs met een donkere punt.	Hoorndkleurig, met donkere punt.
Ogen	Bruin, pupil donkerbruin	Bruin, pupil donkerbruin.	Donkerbruin, pupil zwart.	Bruin, pupil bruin.
Tekening				
Koptekening	Diepgrijs, scherpe kleurscheiding.	Donkerbruin, scherpe kleurscheiding.	Donkergrijs, scherpe kleurscheiding.	Gebroken wit, scherpe kleurscheiding.
Vleugelband	Karmijnrood	Steenrood.	Steenrood	Steenrood.
Vleugelspiegel	Steenrood	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.
Armpennen, eindomzoming	Gebroken wit	Gebroken wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Gebroken wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Wit.
Handpennen, eindomzoming	Licht beige	Gebroken wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Gebroken wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Wit.
Manteltekening, fijne lengtestrepen	Grijs	Mat donkerbruin.	Mat zwartgrijs.	Donkerbeige.
Staart	Breed uiteinde; grijs, met donkergrijze omzoming. Wat een marmeringpatroon geeft.	Breed uiteinde; lichtbeige, met fijne donkerbeige omzoming. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Breed uiteinde; lichtgrijs, met grijze omzoming. Wat een marmeringpatroon geeft.	Breed uiteinde; lichtgrijs.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Kapoetsensijs man

Pastel	Algemeen: Zie wildkleur. De pastelmutatie is dominant verervend en komt als EnkelFactorig en DubbelFactorig pastel voor. Bij de EF-pastel zijn de zwarte tekeningonderdelen nu diepgrijs geworden en bij de DF-pastel lichtgrijs. De EF-pastel zit qua uiterlijk nog vrij dicht bij de wildkleur terwijl de DF-pastel meer reduceert tot lichtgrijs. De EF-pastelmutatie is vooral goed zichtbaar in de staart-, de hand- en armpennen en ook in de vleugeldeken. Deze bevedering reduceert sterk rond de schachten tot grijs en minder sterk in de buitenranden tot donkergrijs. Waardoor er een soort marmeringpatroon zichtbaar wordt als bij een grijsvleugel. Dit marmeringpatroon moet zowel bij de man als pop duidelijk zichtbaar aanwezig zijn. Door $\pm 50\%$ reductie van het melanine in de contourbevedering zal de kleurdiepte van de rode veervelden ook wat minder kleurdiepte bezitten.
EF pastel bruin	Algemeen: Zie wildkleur. Het zwarte eumelanine wordt gereduceerd door de pastelmutatie en omgezet naar bruin door de bruinmutatie. De EF-pastel kenmerken moeten vooral goed zichtbaar zijn in de staart-, de hand- en armpennen en ook in de vleugeldeken. Deze bevedering reduceert sterk rond de schachten tot lichtbeige en minder sterk in de buitenranden tot donkerbeige. Waardoor er een soort marmeringpatroon zichtbaar wordt als bij een grijsvleugel. Dit marmeringpatroon moet zowel bij de man als pop duidelijk zichtbaar aanwezig zijn. Door de omzetting naar bruin en de $\pm 50\%$ reductie van het melanine in de contourbevedering zal de kleurdiepte van de rode veervelden ook wat minder kleurdiepte bezitten.
EF pastel agaath	Algemeen: Zie wildkleur. De agaath mutant veroorzaakt een minimale kwantitatieve reductie van het zwarte eumelanine en een sterke reductie van het phaeomelanine. In combinatie met de pastelmutant zijn de zwarte tekeningonderdelen nu donkergrijs geworden. Deze mutatiecombinatie zal het meeste invloed laten zien bij de pop, met als gevolg een helder lichtgrijze kleurdiepte. De EF-pastel kenmerken moeten vooral goed zichtbaar zijn in de staart-, de hand- en armpennen en ook in de vleugeldeken. Deze bevedering reduceert sterk rond de schachten tot grijs en minder sterk in de buitenranden tot donkergrijs. Waardoor er een soort marmeringpatroon zichtbaar wordt als bij een grijsvleugel. Dit marmeringpatroon moet zowel bij de man als pop duidelijk zichtbaar aanwezig zijn. Door $\pm 50\%$ reductie van het melanine in de contourbevedering zal de kleurdiepte van de rode veervelden ook wat minder kleurdiepte bezitten.
DF pastel wildkleur	Algemeen: Zie wildkleur. Bij de DF-pastel zijn de zwarte tekeningonderdelen lichtgrijs geworden. Door de sterke reductie van het melanine, $\pm 75\%$, zal er bij de DF-pastel geen marmeringpatroon zichtbaar zijn maar meer éénkleurig lichtgrijs. Het is wel van belang dat de kleurdiepte lichtgrijs is en niet sterker gereduceerd wordt. Door dezelfde reductie van het melanine in de contourbevedering zal de kleurdiepte van de rode veervelden duidelijk zichtbaar zijn.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard beschrijving Kapoetsensijs pop

Kleurslag:	EF pastel pop	EF pastel bruin pop	EF pastel agaath pop	DF pastel wildkleur pop
Kleur:				
Kop:	Gehamerd donkergrijs	Gehamerd beigebruin.	Gehamerd middengrijs.	Lichtgrijs.
Keel en wangen:	Helderder donkergrijs dan de kopkleur.	Wat helderder beigebruin dan de kopkleur.	Wat helderder middengrijs dan de kopkleur.	Wat helderder lichtgrijs dan de kopkleur.
Flanken:	Licht beigebruin	Gebroken wit.	Licht grijswit.	Gebroken wit
Buik en aarsbevedering:	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Onderstaartdekveren:	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Mantel:	Middengrijs.	Licht beigebruin met bruine waas.	Grijs.	Lichtgrijs.
Stuit:	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.
Bovenstaartdekveren:	Steenrood met grijze toppen.	Steenrood met lichtbeige toppen.	Steenrood met grijze toppen.	Steenrood met lichtgrijze toppen.
Staart:	Grijs met donkergrijze omzoming.	Lichtbeige met donkerbeige omzoming.	Lichtgrijs, met grijze omzoming.	Basis steenrood, breed uiteinde lichtgrijs.
Handpennen:	Grijs met donkergrijze omzoming.	Lichtbeige met donkerbeige omzoming.	Lichtgrijs, met grijze omzoming.	Lichtgrijs
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren:	Grijs met donkergrijze omzoming.	Lichtbeige met donkerbeige omzoming.	Lichtgrijs, met grijze omzoming.	Lichtgrijs.
Poten:	Donker hoornkleurig, nagels zwartgrijs.	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.	Donker hoornkleurig, nagels zwartgrijs.	Hoornkleurig, nagels donker hoornkleurig.
Snavel:	Donker hoornkleurig met een donkere punt.	Hoornkleurig met een donkere punt.	Parelgrijs met een donkere punt.	Hoornkleurig met donkere punt.
Ogen:	Bruin, pupil donkerbruin.	Bruin, pupil donkerbruin	Donkerbruin, pupil zwart.	Bruin, pupil bruin.
Tekening:				
Borsttekening:	Steenrood. Bovenzijde; zo strak mogelijke afscheiding. Onderzijde; uitlopend in twee borstvlekken tot maximaal de buiklijn. In het midden V-vormig onderbroken.	Steenrood. Bovenzijde; zo strak mogelijke afscheiding. Onderzijde; uitlopend in twee borstvlekken tot maximaal de buiklijn. In het midden V-vormig onderbroken.	Steenrood. Bovenzijde; zo strak mogelijke afscheiding. Onderzijde; uitlopend in twee borstvlekken tot maximaal de buiklijn. In het midden V-vormig onderbroken.	Steenrood. Bovenzijde; zo strak mogelijke afscheiding. Onderzijde; uitlopend in twee borstvlekken tot maximaal de buiklijn. In het midden V-vormig onderbroken.
Vleugelband:	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.	Steenrood.
Vleugelspiegel:	Oranjerood.	Oranjerood.	Oranjerood.	Steenrood.
Armpennen, breder uitlopende eindomzoming:	Witgrijs. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Gebroken wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Witgrijs. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Wit.
Handpennen, smalle eindomzoming:	Witgrijs. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Gebroken wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Witgrijs. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Wit.
Manteltekening, fijne lengtestrepen:	Donkergrijs.	Niet van toepassing.	Donkergrijs.	Niet van toepassing.
Staarttekening:	Breed uiteinde; grijs, met donkergrijze omzoming. Wat een marmeringpatroon geeft.	Breed uiteinde; lichtbeige, met donkerbeige omzoming. Wat een marmeringpatroon geeft.	Breed uiteinde; lichtgrijs, met grijze omzoming. Wat een marmeringpatroon geeft.	Breed uiteinde; lichtgrijs.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Kapoetsensijs pop.

EF Pastel	Algemeen: Zie wildkleur. De pastelmutatie is dominant verervend en komt als EnkelFactorig en DubbelFactorig pastel voor. Bij de EF-pastel zijn de zwarte tekeningonderdelen nu diepgrijs geworden en bij de DF-pastel lichtgrijs. De EF-pastel zit qua uiterlijk nog vrij dicht bij de wildkleur terwijl de DF-pastel meer reduceert tot lichtgrijs. De EF-pastelmutatie is vooral goed zichtbaar in de staart-, de hand- en armpennen en ook in de vleugeldeken. Deze bevedering reduceert sterk rond de schachten tot grijs en minder sterk in de buitenranden tot donkergrijs. Waardoor er een soort marmeringpatroon zichtbaar wordt als bij een grijsvleugel. Dit marmeringpatroon moet ook bij de pop duidelijk zichtbaar aanwezig zijn. Door $\pm 50\%$ reductie van het melanine in de contourbevedering zal de kleurdiepte van de rode veervelden ook wat minder kleurdiepte bezitten.
EF pastel bruin	Algemeen: Zie wildkleur. Het zwarte eumelanine wordt gereduceerd door de pastelmutatie en omgezet naar bruin door de bruinmutatie De EF-pastel kenmerken moeten vooral goed zichtbaar zijn in de staart-, de hand- en armpennen en ook in de vleugeldeken. Deze bevedering reduceert sterk rond de schachten tot lichtbeige en minder sterk in de buitenranden tot donkerbeige. Waardoor er een soort marmeringpatroon zichtbaar wordt als bij een grijsvleugel. Dit marmeringpatroon moet zowel bij de man als pop duidelijk zichtbaar aanwezig zijn. Door de omzetting naar bruin en de $\pm 50\%$ reductie van het melanine in de contourbevedering zal de kleurdiepte van de rode veervelden ook wat minder kleurdiepte bezitten.
EF pastel agaath	Algemeen: Zie wildkleur. De agaath mutant veroorzaakt een minimale kwantitatieve reductie van het zwarte eumelanine en een sterke reductie van het phaeomelanine. In combinatie met de pastelmutant zijn de zwarte tekeningonderdelen nu donkergrijs geworden. Deze mutatiecombinatie zal het meeste invloed laten zien bij de pop, met als gevolg een helder lichtgrijze kleurdiepte. De EF-pastel kenmerken moeten vooral goed zichtbaar zijn in de staart-, de hand- en armpennen en ook in de vleugeldeken. Deze bevedering reduceert sterk rond de schachten tot grijs en minder sterk in de buitenranden tot donkergrijs. Waardoor er een soort marmeringpatroon zichtbaar wordt als bij een grijsvleugel. Dit marmeringpatroon moet ook bij de pop duidelijk zichtbaar aanwezig zijn. Door $\pm 50\%$ reductie van het melanine in de contourbevedering zal de kleurdiepte van de rode veervelden ook wat minder kleurdiepte bezitten.
DF pastel wildkleur	Algemeen: Zie wildkleur. Bij de DF-pastel zijn de zwarte tekeningonderdelen lichtgrijs geworden Door de sterke reductie van het melanine, $\pm 75\%$, zal er bij de DF-pastel geen marmeringpatroon zichtbaar zijn maar meer éénkleurig lichtgrijs. Het is wel van belang dat de kleurdiepte lichtgrijs is en niet sterker gereduceerd wordt. Door dezelfde reductie van het melanine in de contourbevedering zal de kleurdiepte van de rode veervelden duidelijk zichtbaar zijn.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard beschrijving Kapoetsensijs man

Kleurslag:	Topaas man	EF-pastel topaas man
Kleur:		
Kop, schedel, wangen en keel:	Matzwart met donkerbruine waas.	Donkerbruin.
Borst:	Diep steenrood.	Steenrood.
Flanken:	Steenrood.	Steenrood.
Buik:	Steenrood.	Steenrood.
Aarsbevedering:	Wit.	Wit
Onderstaartdekveren:	Steenrood.	Steenrood.
Achternek:	Steenrood.	Steenrood.
Mantel:	Steenrood, met donkerbruine waas.	Steenrood met beige waas.
Stuit:	Diep steenrood.	Steenrood.
Bovenstaartdekveren:	Zwartbruin	Diep steenrood.
Staart:	Basis steenrood, breed uiteinde donkerbruin.	Beige, met donkerbeige omzoming.
Handpennen:	Donkerbruin.	Beige, met donkerbeige omzoming.
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren:	Donkerbruin.	Beige, met donkerbeige omzoming.
Poten:	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.
Snavel:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ogen:	Bruin, pupil donkerbruin.	Bruin, pupil donkerbruin.
Tekening:		
Koptekening:	Egaal matzwart met een donkerbruine waas.	Zo egaal mogelijk donkerbruin.
Vleugelband:	Steenrood.	Steenrood.
Vleugelspiegel:	Steenrood.	Steenrood.
Armpennen, breder uitlopende eindomzoming:	Gebroken wit.	Gebroken wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.
Handpennen, smalle eindomzoming:	Gebroken wit.	Gebroken wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.
Manteltekening, fijne lengtestrepen:	Donkerbruin.	Niet van toepassing.
Staarttekening:	Breed uiteinde; donkerbruin, met fijne lichte omzoming.	Breed uiteinde; beige, met donkerbeige omzoming. Wat een marmeringpatroon geeft.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Kapoetsensijs man.

Topaas	Algemeen: Zie wildkleur. De topaasmutant veroorzaakt een kwalitatieve reductie van het zwarte eumelanine. En kenmerkt zich door het naar de kern van de veer verplaatsen van de zwarte / bruine eumelanine kleur. Deze is nu geconcentreerd rond de niet gepigmenteerde schacht van de gehele bevedering en laten zo een grote lichte omzoming verschijnen in elke veer. De mutatie verandert de zwarte gebieden in een wat warm getint bruinachtig zwart. De kleurdiepte van de rode lichaamskleur wordt helderder. En is ook altijd te herkennen aan de sterk gereduceerde kleurdiepte van de snavel, poten en nagels die heel duidelijk is.
EF pastel topaas	Algemeen: Zie wildkleur. Zowel de werking van de EF-pastelmutant als de Topaasmutant moet in deze combinatie tot uiting komen. De EF-pastel kenmerken moeten vooral goed zichtbaar zijn in de staart-, de hand- en armpennen en ook in de vleugeldeken. Deze bevedering reduceert sterk rond de schachten tot grijs en minder sterk in de buitenranden tot donkergrijs. Waardoor er een soort marmeringpatroon zichtbaar wordt als bij een grijsvleugel. Dit marmeringpatroon moet zowel bij de man als pop duidelijk zichtbaar aanwezig zijn. Door $\pm$ 50% reductie van het melanine in de contourbevedering zal de kleurdiepte van de rode veervelden ook wat minder kleurdiepte bezitten.

[Terug naar index](#)

Kleurstandaard beschrijving Kapoetsensijs pop

Kleurslag:	Topaas pop	EF-pastel topaas pop
Kleur:		
Kop:	Donker beigegrijs	Beigegrijs
Keel en wangen:	Wat helderder donker beigegrijs dan de kopkleur.	Wat helderder beigegrijs dan de kopkleur.
Flanken:	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Buik en aarsbevedering:	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Onderstaartdekveren:	Gebroken wit.	Gebroken wit.
Mantel:	Beigegrijs.	Bleek beigegrijs.
Stuit:	Steenrood.	Steenrood.
Bovenstaartdekveren:	Steenrood met beige toppen.	Steenrood met lichtbeige toppen.
Staart:	Donkerbruin.	Lichtbeige, met beige omzoming.
Handpennen:	Donkerbruin.	Lichtbeige, met beige omzoming.
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren:	Donkerbruin.	Lichtbeige, met beige omzoming.
Poten:	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.
Snavel:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ogen:	Bruin, pupil donkerbruin.	Bruin, pupil donkerbruin.
Tekening:		
Borsttekening:	Steenrood. Bovenzijde; zo strak mogelijke afscheiding. Onderzijde; uitlopend in twee borstvlekken tot maximaal de buiklijn. In het midden V-vormig onderbroken.	Steenrood. Bovenzijde; zo strak mogelijke afscheiding. Onderzijde; uitlopend in twee borstvlekken tot maximaal de buiklijn. In het midden V-vormig onderbroken.
Vleugelband:	Steenrood.	Steenrood.
Vleugelspiegel:	Oranjerood.	Oranjerood.
Armpennen, breder uitlopende eindomzoming:	Gebroken wit.	Gebroken wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.
Handpennen, smalle eindomzoming:	Gebroken wit.	Gebroken wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.
Manteltekening, fijne lengtestrepen:	Donkerbruin.	Niet van toepassing.
Staarttekening:	Breed uiteinde; donkerbruin, met een fijne lichte omzoming.	Breed uiteinde; lichtbeige, met beige omzoming. Wat een marmeringpatroon geeft.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen: Kapoetsensijs pop.

Topaas	Algemeen: Zie wildkleur. De topaasmutant veroorzaakt een kwalitatieve reductie van het zwarte eumelanine. En kenmerkt zich door het naar de kern van de veer verplaatsen van de zwarte / bruine eumelanine kleur. Deze is nu geconcentreerd rond de niet gepigmenteerde schacht van de gehele bevedering en laten zo een grote lichte omzoming verschijnen in elke veer. De mutatie verandert de zwarte gebieden in een wat warm getint bruinachtig zwart. De kleurdiepte van de rode lichaamskleur wordt helderder. En is ook altijd te herkennen aan de sterk gereduceerde kleurdiepte van de snavel, poten en nagels die heel duidelijk is.
EF pastel topaas	Algemeen: Zie wildkleur. Zowel de werking van de EF-pastelmutant als de Topaas mutant moet in deze combinatie tot uiting komen. De EF-pastel kenmerken moeten vooral goed zichtbaar zijn in de staart-, de hand- en armpennen en ook in de vleugeldekveren. Deze bevedering reduceert sterk rond de schachten tot grijs en minder sterk in de buitenranden tot donkergrijs. Waardoor er een soort marmeringpatroon zichtbaar wordt als bij een grijsvleugel. Dit marmeringpatroon moet ook bij pop duidelijk zichtbaar aanwezig zijn. Door $\pm$ 50% reductie van het melanine in de contourbevedering zal de kleurdiepte van de rode veervelden ook wat minder kleurdiepte bezitten.

[Terug naar index](#)

Magellaansijs (*Spinus magellanicus*)

Algemeen

De Magellaansijs is een van de meest verspreide soorten in Zuid-Amerika. Iedere ondersoort bezit een eigen gebied, sommige ondersoorten overlappen deze gebieden. Deze Venezuela, Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chili, Argentinië, Paraguay en Uruguay. Het gebied van deze soort is groot met verschillende biotopen, waardoor zich verschillende verschijningsvormen hebben ontwikkeld. Er zijn Magellaansijen waarbij de zwarte kop strak is afgelijnd en er zijn er ook waarbij het uitvloeit in de borst, ook de kleurdiepte kan onderling verschillen. Deze ondersoorten zijn veelal bij de kwekers door elkaar gekruist, daarom is er voor gekozen om een soort te vragen.

Engels: Hooded Siskin

Duits: Magellanzeisig

Frans: Chardonneret de magelan

Spaans: Sizerin cabecita negra, Jilguero de cabeza negra.

Ondersoorten

De Magellaansijs kent 10 ondersoorten;

- *Spinus magellanicus alleni* (Ridgway, 1899) - Bolivia, Paraguay, Noord Argentinië, Centraal Brazilië.
Heeft een iets afwijkend model en is ook wat kleiner. Het geel is dieper dan bij *ictericta*.
- *Spinus magellanicus boliviana* (Sharpe, 1888) - Zuid Bolivia.
Het zwart loopt uit in de borst en de borstzijden. Rug-/vleugeldeken zijn meer zwart gestreept. Bovenstaartdekveren zijn meer zwart en de staartvlaggen zijn breder geel.
- *Spinus magellanicus capitalis* (Cabanis, 1866) - Zuid Colombia, Ecuador, Noord-West Peru.
De zwarte kopkleur van de man is minder uitgebreid slechts tot de kin en bovenborst. De lichaamkleur is donkerder olijkleurig. Het geel is meer goudgeel en alle staartpenen zijn geel met zwarte toppen. De pop is geler in mantel/vleugeldeken en de borst onderzijde lichtgrijs met olijfgroene tot gele waas, soms zijn de buik en onderstaartdekveren wit.
- *Spinus magellanicus ictericta* (Lichtenstein, 1823) - Noordoost Brazilië, Zuidelijk tot Rio de Janeiro.
Heeft een iets afwijkend model en is ook wat kleiner.
- *Spinus magellanicus longirostris* (Sharpe, 1888) - Zuidoost Venezuela, Guyana, Noord Brazilië.
Het formaat is forser, 13 cm
- *Spinus magellanicus magellanicus* (Vieillot, 1805) - Uruguay, Oost Argentinië.
Is de nominaatvorm.

- *Spinus magellanicus paula* (Todd, 1926) - Zuid Ecuador, West Peru.
Gelijk aan *capitalis*, maar bij de man is het rug-/vleugeldeken donkerder bewolkt en het geel is helderder. De pop is in het rug-/vleugeldeken grijs en de lichaamkleur is geler. Bij beide zijn de onderstaartdekveren grijsgeel.
- *Spinus magellanicus peruana* (Berlepsch & Soltzmann, 1896) - Centraal Peru.
Gelijk aan *paula*, maar de man is groener in het rug-/vleugeldeken en de borst-/buikkleur is fletser geel. De pop is meer olijfgroen dan grijs in het rug-/vleugeldeken.
- *Spinus magellanicus santecrucis* (Todd, 1926) - Oost en zuid Bolivia.
Het zwart van de keel loopt uit in de borst en de borstzijden. Rug-/vleugeldeken is donkerder en de staart is geler.
- *Spinus magellanicus tacumanus* (Todd, 1926) - Noord-West Argentinië.
Het zwart beperkt zich tot de kin en bovenborst. Bleekgele onderzijde en witte flanken.
- *Spinus magellanicus urubambensis* (Todd, 1926) - Zuid Peru, Noord Chili.
Gelijk aan *peruana* maar groter. De pop kan vanaf de kin tot de buik lichtgrijs tot bleek olijfgroen zijn, met wit tot flets geel in de broek en onderstaartdekveren.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Magellaansijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Magellaansijs sprake van een blauwstructuur. Van de Magellaansijs zijn 3 mutaties bekend; agaath, bruin en pastel die geslachtsgebonden recessief vererven.

[Terug naar index](#)

Fysieke standaard

Formaat:

De magellaansijs is $\pm$ 11-12 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Magellaansijs is vol van type, waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen niet storend op elkaar mogen inwerken. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren een regelmatig gebogen lijn zijn. De rug moet vanaf de kop, welke iets opgericht gedragen wordt, tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en rond te zijn. Het achterlijf mag niet de indruk geven uitgezakt te zijn. De kop is rond met het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Magellaansijs is van nature een vrij bewegelijke vogel, toch dient een Magellaansijs tijdens een keuring rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is rechtop, het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

Snavel:

Vrij lange smalle spitse snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden. Langs de snavelbasis bevinden zich borstelveertjes.

Magellaansijs

[Terug naar index](#)

Kleurslagbeschrijving Magellaansijs man

Kleurslag	Wildkleur man	Bruin man	Agaat man	Topaas man
Kleur				
Kop, schedel, wangen en keel:	Egaal diepzwart.	Egaal zwartbruin.	Egaal zwart.	Egaal zwartbruin.
Borst	Heldergeel.	Warmgeel.	Heldergeel.	Heldergeel.
Flanken	Geel, met een olijfgroene waas.	Donker warmgeel.	Geel, met een olijfgroene waas.	Geel, iets bewaasd.
Buik	Heldergeel.	Warmgeel.	Heldergeel.	Heldergeel.
Aarsbevedering	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Onderstaartdekveren	Heldergeel.	Warmgeel.	Heldergeel.	Heldergeel.
Achternek	Diepgeel.	Diepgeel.	Diepgeel.	Diepgeel.
Mantel	Olijfgroen.	Geelgroen met bruine waas.	Olijfgroen.	Licht olijfgroen met warmbruine waas.
Stuit	Diepgeel.	Diepgeel.	Diepgeel.	Diepgeel.
Bovenstaartdekveren	Geel, met olijfgroene toppen.	Geel met licht beigegroene toppen.	Geel met olijfgroene toppen.	Geel met licht bruingroene toppen.
Staart	Basis diepgeel, breed uiteinde zwart.	Basis diepgeel, breed uiteinde zwartbruin.	Basis diepgeel, breed uiteinde zwart.	Basis diepgeel, breed uiteinde zwartbruin.
Handpennen	Diepzwart.	Zwartbruin.	Zwart.	Donkerbruin.
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren:	Diepzwart.	Zwartbruin.	Zwart.	Donkerbruin.
Poten	Donkergrijs, nagels zwart.	Donker hoornkleurig, nagels donkerbruin.	Donkergrijs, nagels zwart.	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.
Snavel	Donkergrijs aan de basis, uitlopend naar loodgrijs.	Donker hoornkleurig aan de basis en uitlopend naar hoornkleurig.	Donkergrijs aan de basis, uitlopend naar loodgrijs.	Hoornkleurig.
Ogen	Zwart.	Donkerbruin.	Zwart.	Donkerbruin.
Tekening				
Koptekening:	Diep egaal zwart, scherpe kleurscheiding.	Egaal zwartbruin, scherpe kleurscheiding.	Egaal zwart, scherpe kleurscheiding.	Egaal zwartbruin, met een scherpe kleurscheiding.
Vleugelband:	Geel.	Geel.	Geel.	Geel.
Vleugelspiegel:	Diepgeel	Diepgeel	Diepgeel	Diepgeel
Armpennen, breder uitlopende eindomzoming:	Van geel naar wit.	Van geel naar gebroken wit.	Van geel naar wit.	Van geel naar wit.
Handpennen, smalle eindomzoming:	Wit.	Wit.	Wit.	Wit.
Manteltekening, fijne lengtestrepen:	Zwart.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Donkerbruin.
Staarttekening:	Breed uiteinde; diepzwart met smalle gele zoom.	Breed uiteinde; zwartbruin met smalle gele zoom.	Breed uiteinde; zwart met smalle gele zoom.	Breed uiteinde; met smalle gele zoom.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen man:

Wildkleur	Een Magellaan sijs moet vol van model zijn en niet smal in de borst. Afhangende vleugels is een storende fout welke bij houding beoordeeld wordt. Uiteraard is een goede conditie vanzelfsprekend. De borstkleur bij de man moet helder geel zijn. De poot- en nagelkleur dient zo diep mogelijk donkergrijs te zijn, opgebleekte poten is een kleurfout. Een andere veel voorkomende fout is het niet, of niet scherp, aanwezig zijn van de gele vleugelbanden. Deze dienen strak afgetekend te zijn.
Bruin	De bruine sijs vererft geslachtsgebonden recessief. De bruinfactor ontstaat door een geringere oxidatie van het zwart eumelanine, wat hierdoor niet tot zwart maar tot bruin uit kleurt. Bij de bruine sijs dient men er speciaal op te letten, dat de bruine veervelden zo diep mogelijk bruin/donkerbruin zijn. Verder dat deze veervelden niet vlekkelig of tweekleurig bruin zijn. Bruine sijzen zijn vaak vlekkelig, door invloed van direct zonlicht. Zie verder ook de keurtechnische aanwijzingen bij de wildkleur.
Agaat	De agaatsijs ontstaat door een factor die de werking van het phaeomelanine reduceert, we mogen eisen dat een agaatsijs geen bruine waas mag tonen, in geen enkel veerveld. De helder gele borstkleur dient egaal te zijn en niet vlekkelig. Ook de pigment bestreping dient scherp afgetekend te zijn en mag niet in elkaar overvloeien. Zie verder ook de keurtechnische aanwijzingen bij de wildkleur.
Topaas	De topaas factor kenmerkt zich door het minder aanwezig zijn van de eumelanine en de wel aanwezige eumelanine zich concentreert geheel naar de schacht van de veren. Hierdoor ontstaat een vrij lichte omzoming rond de pennen en dekveren. In de vleugel en staartpennen is dit een vrij grote omzoming. De schacht is bijna geheel pigment loos. Door geheel afwezig zijn van de phaeo melanine is de vogel tussen de bestreping vrij helder geel. Zie verder ook de keurtechnische aanwijzingen bij de wildkleur.

[Terug naar index](#)

Kleurslagbeschrijving Magellaansijs pop

Kleurslag:	Wildkleur pop	Bruin pop	Agaat pop	Topaas pop
Kleur:				
Kop:	Olijfgroen.	Bleek olijfgroen, met bruine waas.	Olijfgroen.	Beigegroen.
Keel en wangen:	Olijfgroen.	Bleek olijfgroen, met bruine waas.	Olijfgroen.	Beigegroen.
Borst:	Licht olijfgroen, overgaand naar geel.	Bleek olijfgroen met warme waas, overgaand naar warmgeel.	Licht olijfgroen, overgaand naar geel.	Licht bruingroen, overgaand naar geel.
Flanken:	Licht olijfgroen, overgaand naar geel.	Donker warmgeel, overgaand naar warmgeel.	Licht olijfgroen, overgaand naar geel.	Warmgeel, overgaand naar geel.
Buik en aarsbevedering:	Van geel naar wit.	Van geel naar crèmewit.	Van geel naar wit.	Van geel naar wit.
Onderstaartdekveren:	Geel.	Geel.	Geel.	Geel.
Achternek:	Geel olijfgroene overgangszone, uitlopend in de borstkleur.	Warmgele overgangszone, uitlopend in de borstkleur.	Geel olijfgroene overgangszone, uitlopend in de borstkleur.	Gele overgangszone, uitlopend in de borstkleur.
Mantel:	Olijfgroen.	Bleek olijfgroen, met bruine waas.	Olijfgroen.	Olijf bruingroen.
Stuit:	Heldergeel.	Heldergeel.	Heldergeel.	Heldergeel.
Bovenstaartdekveren:	Geel, met olijfgroene toppen.	Geel, met bleek olijfgroene toppen.	Geel, met olijfgroene toppen.	Geel met beige toppen.
Staart:	Basis heldergeel, breed uiteinde zwart.	Basis diepgeel, breed uiteinde zwartbruin.	Basis diepgeel, breed uiteinde zwartgrijs.	Basis heldergeel, breed uiteinde warmbruin.
Handpennen:	Zwart.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Warmbruin.
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren:	Zwart.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Warmbruin.
Poten:	Donkergrijs, nagels zwart.	Donker hoornkleurig, nagels donkerbruin.	Donkergrijs, nagels zwart.	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.
Snavel:	Donkergrijs aan de basis, uitlopend naar loodgrijs.	Donker hoornkleurig aan de basis en uitlopend naar hoornkleurig.	Donkergrijs aan de basis, uitlopend naar loodgrijs.	Hoornkleurig.
Ogen:	Zwart.	Donkerbruin.	Zwart.	Donkerbruin.
Tekening:				
Vleugelband:	Geel.	Geel	Geel.	Geel.
Vleugelspiegel:	Heldergeel.	Heldergeel.	Heldergeel.	Heldergeel.
Armpennen, breder uitlopende eindomzoming:	Van geel naar gebroken wit.	Van geel naar crèmewit.	Van geel naar gebroken wit.	Van geel naar gebroken wit.
Handpennen, smalle eindomzoming:	Gebroken wit.	Crèmewit.	Gebroken wit.	Crèmewit.
Manteltekening, fijne lengtestrepen:	Zwart.	Zwartbruin.	Zwartgrijs.	Warmbruin.
Staarttekening:	Zwart met smalle lichtgele zoom.	Zwartbruin, met smalle lichtgele zoom.	Zwartgrijs met smalle lichtgele zoom.	Warmbruin, met smalle gele zoom.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen pop:

Wildkleur	Een Magellaan sijs moet vol van model zijn en niet smal in de borst. Afhangende vleugels is een storende fout welke bij houding beoordeeld wordt. Uiteraard is een goede conditie vanzelfsprekend. De borstkleur licht olijfgroen, overgaand naar geel. De mantel dient oijfgroen te zijn zonder bruine waas.. De poot- en nagelkleur dient zo diep mogelijk donkergrijs te zijn, opgebleekte poten is een kleurfout. Een andere veel voorkomende fout is het niet, of niet scherp, aanwezig zijn van de gele vleugelbanden. Deze dienen strak afgetekend te zijn.
Bruin	De bruine sijs vererft geslachtsgebonden recessief. De mantel dient bleek olijfgroen, met bruine waas te zijn. De bruinfactor ontstaat door een geringere oxidatie van het zwart eumelanine, wat hierdoor niet tot zwart maar tot bruin uit kleurt. Bij de bruine sijs dient men er speciaal op te letten, dat de bruine veervelden zo diep mogelijk donkerbruin tot zwartbruin te zijn. Verder mogen deze veervelden niet vlekkelig of tweekleurig bruin zijn. Bruine Magellaan sijzen zijn vaak vlekkelig, door invloed van direct zonlicht. Zie verder ook de keurtechnische aanwijzingen bij de wildkleur.
Agaat	De agaatsijs ontstaat door een factor die de werking van het phaeomelanine reduceert, we mogen eisen dat een agaatsijs geen bruine waas mag tonen, in geen enkel veerveld. De helder gele borstkleur dient egaal te zijn en niet vlekkelig. Ook de pigment bestreping dient scherp afgetekend te zijn en mag niet in elkaar overvloeien. Zie verder ook de keurtechnische aanwijzingen bij de wildkleur.
Topaas	De topaas factor kenmerkt zich door het minder aanwezig zijn van de eumelanine en de wel aanwezige eumelanine zich concentreert geheel naar de schacht van de veren. Hierdoor ontstaat een vrij lichte omzoming rond de pennen en dekveren. In de vleugel en staartpennen is dit een vrij grote omzoming. De schacht is bijna geheel pigment loos. Door geheel afwezig zijn van de phaeo melanine is de vogel tussen de tekening helder geel. Zie verder ook de keurtechnische aanwijzingen bij de wildkleur.

[Terug naar index](#)

Kleurslagbeschrijving Magellaansijs man

Kleurslag:	EF-pastel wildkleur man	EF-pastel bruin man	EF-pastel topaas man
Kleur:			
Kop, schedel, wangen en keel:	Zo egaal mogelijk donkergrijs.	Egaal donkerbruin.	Donkerbruin.
Borst:	Heldergeel.	Warmgeel.	Heldergeel.
Flanken:	Geel, met een licht olijfgroene waas.	Warmgeel.	Geel.
Buik:	Heldergeel.	Heldergeel.	Heldergeel.
Aarsbevedering:	Wit.	Wit.	Wit.
Onderstaartdekveren:	Heldergeel.	Heldergeel.	Heldergeel.
Achternek:	Diepgeel.	Diepgeel.	Diepgeel.
Mantel:	Licht olijfgroen met grijze waas.	Licht geelgroen met bruine waas.	Licht groenbruine waas.
Stuit:	Diepgeel.	Diepgeel.	Diepgeel.
Bovenstaartdekveren:	Geel met licht olijfgroene toppen.	Warmgeel met licht beigegroene toppen.	Geel, met lichtbeige toppen.
Staart:	Basis diepgeel, breed uiteinde grijs, met donkergrijze omzoming.	Basis diepgeel, breed uiteinde beige, met lichtbruine omzoming.	Basis diepgeel, breed uiteinde beige, met beigebruine omzoming.
Handpennen:	Grijs, met donkergrijze omzoming.	Beigebruin, met lichtbruine omzoming.	Beige, met beigebruine omzoming.
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren:	Grijs, met donkergrijze omzoming.	Beigebruin, met lichtbruine omzoming.	Beige, met beigebruine omzoming.
Poten:	Donkergrijs, nagels donkergrijs.	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.
Snavel:	Lichtgrijs aan de basis en uitlopend naar loodgrijs.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ogen:	Donkergrijs.	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Tekening:			
Koptekening:	Egaal donkergrijs, scherpe kleurscheiding.	Zo egaal mogelijk lichtbruin, met een scherpe kleurscheiding.	Egaal donkerbruin, met een scherpe kleurscheiding.
Vleugelband:	Geel.	Geel.	Geel.
Vleugelspiegel:	Diepgeel	Diepgeel	Diepgeel.
Armpennen, breder uitlopende eindomzoming:	Van geel naar wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Van geel naar wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Van geel naar wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.
Handpennen, smalle eindomzoming:	Wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.
Manteltekening, fijne lengtestrepen:	Donkergrijs.	Donkergrijs.	Niet van toepassing.
Staarttekening:	Breed uiteinde; met smalle gele zoom. En marmeringpatroon door pastelfactor.	Breed uiteinde; met smalle gele zoom. En marmeringpatroon door pastelfactor.	Breed uiteinde; met smalle gele zoom. En marmeringpatroon door pastelfactor.

[Terug naar index](#)

Kleurslagbeschrijving Magellaansijs pop

Kleurslag:	EF-pastel wildkleur pop	EF-pastel bruin pop	EF-pastel topaas pop
Kleur:			
Kop:	Licht olijfgroen, met grijze waas.	Geelgroen, met beige waas.	Beigegeel.
Keel en wangen:	Licht olijfgroen, met grijze waas.	Geelgroen, met beige waas.	Beigegeel
Borst:	Licht olijfgeelgroen, overgaand naar geel.	Licht geelgroen, overgaand naar geel.	Licht beigegeel, overgaand naar geel.
Flanken:	Licht olijfgeelgroen, overgaand naar geel.	Warmgeel, overgaand naar geel.	Licht beigegeel, overgaand naar geel.
Buik en aarsbevedering:	Van geel naar wit.	Van geel naar wit.	Van geel naar wit
Onderstaartdekveren:	Geel.	Geel.	Geel.
Achternek:	Gele overgangszone, uitlopend in de borstkleur.	Warmgele overgangszone, uitlopend in de borstkleur.	Warmgele overgangszone, uitlopend in de borstkleur.
Mantel:	Olijfgeelgroen, met lichtgrijze waas.	Licht geelgroen met lichtbruine waas.	Geelbruine waas.
Stuit:	Heldergeel.	Heldergeel.	Heldergeel.
Bovenstaartdekveren:	Geel, met licht olijfgroene toppen.	Geel met beige toppen.	Geel met lichtbeige toppen.
Staart:	Basis diepgeel, breed uiteinde grijs, met donkergrijze omzoming.	Basis geel. Breed uiteinde; beigebruin, warmbruin omzoomd.	Basis heldergeel, breed uiteinde beige.
Handpennen:	Grijs, met donkergrijze omzoming.	Beigebruin, warmbruin omzoomd.	Beige.
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren:	Grijs, met donkergrijze omzoming.	Beigebruin, warmbruin omzoomd.	Beige.
Poten:	Donkergrijs, nagels donkergrijs.	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.
Snavel:	Lichtgrijs aan de basis en uitlopend naar loodgrijs.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.
Ogen:	Donkergrijs.	Donkerbruin.	Donkerbruin.
Tekening:			
Vleugelband:	Geel.	Geel.	Geel.
Vleugelspiegel:	Heldergeel.	Heldergeel.	Heldergeel
Armpennen, breder uitlopende eindomzoming:	Van geel naar wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Van geel naar crèmewit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Van geel naar gebroken wit.
Handpennen, smalle eindomzoming:	Wit. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Crèmewit.	Gebroken wit.
Manteltekening, fijne lengtestrepen:	Donkergrijs.	Niet van toepassing.	Niet van toepassing.
Staarttekening:	Donkergrijs, met smalle lichtgele zoom. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Beigebruin, met smalle gele zoom. Met daarbij een marmering door pastelfactor.	Niet van toepassing.

[Terug naar index](#)

Kleurslagbeschrijving Magellaansijs man

Kleurslag:	DF-pastel wildkleur man	NSL ino man
Kleur:	Herkenning omschrijving	
Kop, schedel, wangen en keel:	Zo egaal mogelijk grijs.	Egaal geel.
Borst:	Heldergeel.	Heldergeel.
Flanken:	Geel, iets bewaasd.	Heldergeel.
Buik:	Heldergeel.	Heldergeel.
Aarsbevedering:	Wit.	Wit.
Onderstaartdekveren:	Heldergeel.	Heldergeel.
Achternek:	Diepgeel.	Diepgeel.
Mantel:	Licht olijfgeelgroen, met lichtgrijze waas.	Diepgeel.
Stuit:	Diepgeel.	Diepgeel.
Bovenstaartdekveren:	Geel, met licht olijfgeelgroene toppen.	Geel.
Staart:	Basis diepgeel, breed uiteinde parelgrijs.	Basis diepgeel, breed uiteinde wit.
Handpennen:	Parelgrijs.	Wit.
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren:	Parelgrijs.	Wit.
Poten:	Bruingrijs, nagels donkergrijs.	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.
Snavel:	Licht loodgrijs.	Hoornkleurig.
Ogen:	Zwartgrijs.	Rood.
Tekening:		
Koptekening:	Zo egaal mogelijk grijs, met een scherpe kleurscheiding.	Niet van toepassing.
Vleugelband:	Geel.	Geel.
Vleugelspiegel:	Diepgeel	Diepgeel
Armpennen, breder uitlopende eindomzoming:	Van geel naar wit.	Van geel naar wit.
Handpennen, smalle eindomzoming:	Wit.	Wit.
Manteltekening, fijne lengtestrepen:	Lichtgrijs, vaag en zeer fijn.	Niet van toepassing.
Staarttekening:	Breed uiteinde; met smalle gele zoom.	Niet van toepassing.

[Terug naar index](#)

Kleurslagbeschrijving Magellaansijs pop

Kleurslag:	DF-pastel wildkleur pop	NSL ino pop
Kleur:	Herkenning omschrijving	
Kop:	Licht grijsgeel.	Geel.
Keel en wangen:	Licht grijsgeel	Geel.
Borst:	Geel met olijfgroene waas, overgaand naar geel.	Geel.
Flanken:	Geel met olijfgroene waas, overgaand naar geel.	Geel.
Buik en aarsbevedering:	Van geel naar wit.	Van geel naar wit.
Onderstaartdekveren:	Geel.	Geel.
Achternek:	Geel, uitlopend in de borstkleur.	Geel.
Mantel:	Licht olijfgeelgroen, met licht bruingrijze waas.	Geel.
Stuit:	Heldergeel.	Heldergeel.
Bovenstaartdekveren:	Geel, met licht olijfgeelgroene toppen.	Geel.
Staart:	Basis heldergeel, breed uiteinde parelgrijs.	Basis heldergeel, breed uiteinde wit.
Handpennen:	Parelgrijs.	Wit.
Armpennen, kleine en middelste vleugeldekveren:	Parelgrijs.	Wit.
Poten:	Bruingrijs, nagels donkergrijs.	Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.
Snavel:	Licht loodgrijs.	Hoornkleurig.
Ogen:	Zwartgrijs.	Rood.
Tekening:		
Vleugelband:	Geel.	Geel.
Vleugelspiegel:	Heldergeel.	Heldergeel.
Armpennen, breder uitlopende eindomzoming:	Van geel naar gebroken wit.	Van geel naar wit.
Handpennen, smalle eindomzoming:	Gebroken wit.	Wit.
Manteltekening, fijne lengtestrepen:	Niet van toepassing.	Niet van toepassing.
Staarttekening:	Parelgrijs, met smalle lichtgele zoom.	Niet van toepassing.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen

[Terug naar index](#)

Baardsijs (*Spinus barbata*)

Algemeen

De Baardsijs komt voor in het zuiden van Zuid Amerika, Chili, Argentinië Uruguay en de Falkland eilanden. In berggebieden tot 1500 m hoogte in koude en vochtige gebieden door de overvloedige regenval. Ze komen daar voor in tuinen, plantages, bosranden naast bewoning en cultuurgronden. De voeding bestaat hoofdzakelijk uit rijpe- en halfrijpe zaden.

Engels: Blackchinned Siskin
Duits: Bartzeisig
Frans: Chardonneret à menton noir
Spaans: Sizerin de corbata, Jilguero

Ondersoorten

De Baardsijs kent geen ondersoorten.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Baardsijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Baardsijs sprake van een blauwstructuur. Van de Baardsijs zijn twee mutaties bekend, agaath en pastel.

Fysieke standaard

Formaat:

De Baardsijs is ± 12-13 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Baardsijs heeft een kort gedrongen model, met een korte nek. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond, met iets afgeplatte bovenkop en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Baardsijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is met half doorgezakte poten, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. Een opgewonden vogel toont een achterkop kuif.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie website.vogelindex.nl NBvV.

Snavel:

Kort en kegelvormig. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Baardsijs:

Kleur	Baardsijs man	Baardsijs pop
Kop	Bovenschedel glanzend zwart, overgaand in de olijfgroene nek. De wangen zijn donker olijfgroen met een olijfgroene krans. De keel is zwart, overgaand in olijfgroen.	Bovenkop donker olijfgroen met grijze waas. De wangen zijn asgrijs met een olijfgroene krans met grijze waas. De keel is asgrijs van kleur.
Lichaam	De borst is olijfgroen. Onderlijf olijfgroen overgaand in de crème gele aarsstreek. De flanken zijn donker olijfgroen met iets grijze waas. Het rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit donker olijfgroen.	De borst is asgroen. Onderlijf asgroen overgaand in de licht asgroene aarsstreek. De flanken zijn asgroen met grijze waas. Het rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit donker olijfgroen met een grijze waas.
Stuit	Okergeel	Licht asgroen
Vleugelpennen	Donker olijfgroen tot zwart	Donker asgrijs.
Staart	Zwart	Zwart
Snavel	Bovensnavel parelgrijs, Het voorste gedeelte van de snavel is donkerder van kleur. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs, Het voorste gedeelte van de snavel is donkerder van kleur. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Een zwarte kap vanaf de snavel, tot net boven het oog, naar de achterschedel. Onder de snavel een zwarte rechthoekige keelvlak ± 1 cm. lang en ± 7 mm breed.	Vanaf de snavelbasis tot in de nek bevinden zich korte lengtestreepjes.
Lichaam	Op het donker olijfgroene rugdek loopt een zwakke zwartgrijze bestreping.	Op het asgroene rugdek loopt een zwakke zwartgrijze bestreping.
Vleugels	Onderste grote vleugelpennen aan uiteinde lichtgeel, op beide vleugels vlak onder elkaar twee okergele vleugelspiegels.	Onderste grote vleugelpennen aan uiteinde vaal geel, op beide vleugels vlak onder elkaar twee vaalgele vleugelspiegels, kleiner dan bij de man.
Staart	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een okergele zoom.	Op de staartpennen bevinden zich geen buitenvlaggen.

Keurtechnische aanwijzingen: Baardsijs man en pop.

Baardsijs	Het totaalbeeld van de Baardsijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Baardsijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, licht gekleurde hoorndelen, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. De jonge mannen zijn tot aan de jeugdruif gelijk aan de pop. Na de jeugdruif worden bij de jonge mannen de zwarte onderdelen zichtbaar en op de leeftijd van twee jaar zijn ze geheel op kleur.
-----------	---

[Terug naar index](#)

Dennensijs (*Spinus pinus*)

Algemeen :

De Dennensijs komt voor in het zuiden van Alaska, Canada, USA en Centraal Mexico. In berggebieden tot 4000 m hoogte. Ze komen hoofdzakelijk voor in Dennenbossen op berghellingen, maar ook op de toendra's van het Noorden. In het zuiden ook in Dennenbossen en in tuinen, plantages, bosranden naast bewoning en cultuurgronden. De worden gezien in grote vluchten, maar ook in het gezelschap van Treursijzen.

Engels: Pine Siskin
Duits: Fichtenzeisig
Frans: Tarin des pinos
Spaans: Lugano de los pinos, pinonero

Ondersoorten

De Dennensijs kent twee ondersoorten;

- *Spinus pinus pinus* (Wilson, 1810) – Alaska, Canada, USA, Mexico.
Is de nominaatvorm.
- *Spinus pinus macropterus* (Bonaparte, 1850) -Noord Californië tot Noordoost en Centraal Mexico.
De kleur van de gele onderdelen is bij zowel man als pop dieper geel dan bij de nominaatvorm.
- *Spinus pinus perplexus* (van Rossum, 1938) - Zuid Mexico tot Guatemala.
De lichaamskleur is grijzer en de tekening helderder dan bij de nominaatvorm.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Dennensijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Dennensijs sprake van een blauwstructuur.

Fysieke standaard

Formaat:

De Dennensijs is ± 11-13 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Dennensijs heeft een slank en gestroomlijnd model. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de iets ingevallen nek tot en met de staart een vrij rechte lijn vormen. De kop is iets afgeplat en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Dennensijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is rechtop, iets gedrukt, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie website.vogelindex.nl NBvV.

Snavel:

Spits. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden..

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Dennensijs

Kleur	Dennensijs man	Dennensijs pop
Kop	De kop is kastanjebruin van kleur, de nek kastanjebruin overgaand in beige. De keel licht beige.	De kop is flets kastanjebruin van kleur, de nek licht kastanjebruin overgaand in lichtbeige. De keel flets lichtbeige.
Lichaam	De rug is kastanjebruin gekleurd overgaand in donker kastanjebruin. De borst is beige, overgaand in lichtbeige. De flanken zijn beige van kleur. De buik is lichtbeige van kleur.	De rug is flets kastanjebruin gekleurd overgaand in flets donkerbruin. De borst is flets beige, overgaand in flets lichtbeige. De flanken zijn flets beige van kleur. De buik is flets lichtbeige van kleur.
Stuit	Lichtbeige	Flets lichtbeige van kleur.
Vleugelpennen	Donker kastanjebruin	Flets donker kastanjebruin.
Staart	Bovenzijde donker kastanjebruin van kleur, onderzijde beige van kleur.	Bovenzijde flets donker kastanjebruin van kleur, onderzijde flets beige van kleur.
Snavel	Bovensnavel hoornkleurig, aan de punt iets donkerder. Ondersnavel hoornkleurig.	Bovensnavel hoornkleurig, aan de punt iets donkerder. Ondersnavel hoornkleurig.
Poten	Hoornkleurig, nagels licht hoornkleurig.	Hoornkleurig, nagels licht hoornkleurig.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	De kop, achterkop, nek en wangen laten fijne donkerbruine lengtestreepjes zien.	De kop, achterkop, nek en wangen laten fijne flets donkerbruine lengtestreepjes zien.
Lichaam	Op mantel, rugdek en onderrug een lengte-bestreping. Op de stuit een lengtebestreping. Op de buitenzijde van de borst loopt in de lengterichting een fijne donkerbeige bestreping, die over gaat in de flanken waar deze bestreping grover wordt. De buik is minder en wat fijner lichtbeige gevamd.	Op mantel, rugdek en onderrug een wat grove lengtebestreping, die wat grover is dan bij de man. Op de stuit een lengtebestreping. Op de buitenzijde van de borst loopt in de lengterichting een fijne donkerbeige bestreping, die over gaat in de flanken waar deze bestreping grover wordt. De buik is minder en wat fijner flets lichtbeige gevamd.
Vleugels	Op het vleugeldeek een donkerbruine lengtebestreping. De vleugeltekening bestaat uit beige banden, spiegels heldergeel, vleugelpennen geel afgekant.	Op het vleugeldeek een flets donkerbruine lengtebestreping. De vleugeltekening bestaat uit fletsbeige banden, spiegels fletsgeel en kleiner dan bij de man. De vleugelpennen zijn fletsgeel afgekant.
Staart	Staartpennen zijn aan de inplant geel afgekant, overgaand in een donkerbruine bovenzijde en overgaand in een beige onderzijde. De onderstaartdekveren laten een donkerbeige tekening zien.	Staartpennen zijn aan de inplant flets geel afgekant en overgaand in een flets donkerbruine bovenzijde en overgaand in een fletsbeige onderzijde. De onderstaartdekveren laten een flets donkerbeige tekening zien.

Keurtechnische aanwijzingen: Dennensijs man en pop.

Dennensijs	Het totaalbeeld van de Dennensijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Dennensijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Licht gekleurde hoorndelen Het geslachtsonderscheid bij de dennensijs is moeilijk visueel te bepalen. Het onderscheid wat genoemd is, is minimaal en niet altijd een garantie.
------------	--

[Terug naar index](#)

Zwarte sijs (*Spinus atrata*)

Algemeen

De Zwarte sijs komt voor in het Andes-gebergte en de uitlopers daarvan in Centraal Peru, West Bolivia, Noord Chili en Noordwest Argentinië. Meestal op hoogtes van 1700-4000m in de rijke flora van hoger gelegen bossen en bergbegroeiing.

Engels: Black Siskin
Duits: Schwarzzeisig
Frans: Chardonneret noir
Spaans: Jilguero negro

Ondersoorten

De Zwarte sijs kent geen ondersoorten.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Zwarte sijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden.

Van de Zwarte sijs is één mutatie bekend; pastel.

Fysieke standaard

Formaat:

De Zwarte sijs is ± 13 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Zwarte sijs heeft een kort gedrongen model, met een korte nek. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht glooiende lijn vormen. De kop is slank en rond met het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel en in lijn met de snavel. De kop moet vloeiend overgaan in de rug. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Doordat de pop wat forser van bouw is, waardoor ook de kop wat ronder is, staan de ogen van de pop ten op zichten van de snavel lager geplaatst dan die van de man.

Houding:

Een Zwarte sijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is met half doorgezakte poten, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

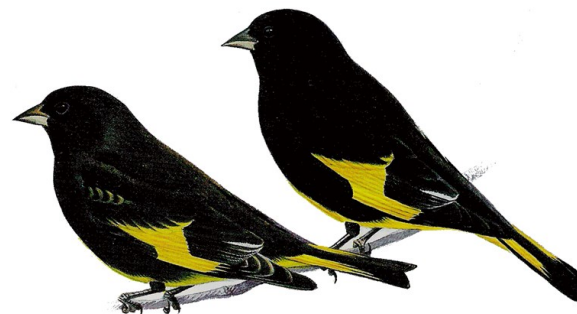
Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

Snavel:

Kort en kegelvormig. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Zwarte sijs

Kleur	Zwarte sijs man	Zwarte sijs pop
Kop	De gehele kop en keel zijn diep glanzend zwart. Overgaand in de eveneens diep glanzend zwarte nek.	De gehele kop en keel zijn mat zwart. Overgaand in de eveneens mat zwarte nek.
Lichaam	De borst en het onderlijf, tot iets boven de pootinplant zijn diep glanzend zwart. Het onderlijf, vanaf net boven de poten tot vrijwel de gehele onderstaartdekveren, is helder geel, met zwart aan het uiteinde. De flanken, rugdek en mantel tot aan de stuit zijn diep glanzend zwart.	De borst en het onderlijf, tot iets boven de pootinplant zijn mat zwart. Het onderlijf, vanaf net boven de poten tot vrijwel de gehele onderstaartdekveren, is witgeel met zwart aan het uiteinde. De flanken, rugdek en mantel tot aan de stuit zijn mat zwart.
Stuit	Zwart	Mat zwart.
Vleugelpennen	Diep glanzend zwart	Zwart.
Staart	Zwart met helder gele buitenvlaggen.	Zwart met gele buitenvlaggen.
Snavel	Bovensnavel bleek geel met een zwarte punt. kleur. Ondersnavel licht hoornkleurig.	Bovensnavel bleek geel met een zwarte punt. kleur. Ondersnavel licht hoornkleurig.
Poten	Zwart, nagels grijs tot zwart.	Zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Rond de ogen moet een duidelijke tekening te zien zijn.	Rond de ogen moet een duidelijke tekening te zien zijn.
Lichaam	Geen tekening.	Geen tekening.
Vleugels	Op de vleugel een helder gele vleugelspiegel, in de vorm van een vlaggenstok met vlag. De vlaggenstok aan de op een na buitenste vleugelpen en de vlag naar de rugzijde toe. De vleugelpennen zijn lichtgrijs omzoomt.	Op de vleugel een mat gele vleugelspiegel, in de vorm van een vlaggenstok met vlag. De vlaggenstok aan de op een na buitenste vleugelpen en de vlag naar de rugzijde toe. Niet echt scherp afgetekend en wat kleiner dan bij de man. De vleugelpennen zijn lichtgrijs omzoomt.
Staart	De vlaggen op de buitenste staartpennen zijn helder geel en lopen vanaf de inplant tot halverwege de staart in een taps toelopende vorm.	De vlaggen op de buitenste staartpennen zijn mat geel en lopen vanaf de inplant tot halverwege de staart in een taps toelopende vorm.

Keurtechnische aanwijzingen: Zwarte sijs man en pop.

Zwarte sijs	Het totaalbeeld van de zwarte sijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fysieke fouten van de zwarte sijs zijn; Het model is niet vol, rank en smal van lichaamsbouw. Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Man; borstkleur niet egaal, niet glanzend zwart van kleur, mat van kleur, zowel het geel als het zwart. licht gekleurde hoorndelen. Snavel eg licht van kleur en geen scherpe vleugeltekening. Pop; borstkleur niet egaal, licht gekleurde hoorndelen. Snavel eg licht van kleur. De poppen zijn identiek van kleur, over het algemeen iets fletser zwart en geel van kleur en zij hebben ook kleinere vleugelspiegels. Vogels zijn het tweede jaar pas goed op kleur. De oudere vogels van 2 tot 3 jaar zijn heel moeilijk uit elkaar te houden. Hier is meestal de zang van de man de beste selectie.
-------------	---

[Terug naar index](#)

Zwartkopsijs (*Spinus notata*)

Algemeen

De Zwartkopsijs is een vrij kleine vogel, bewoner van tropische gebieden in de beboste hooglanden tussen 1000 en 2750m. Mannen en poppen lijken sterk op elkaar. Tijdens de broedtijd bewoner van lagergelegen dennen- en eikenbossen. Buiten het broedseizoen in grotere vluchten tot 200 vogels.

Engels: Black-headed Siskin
Duits: Schwarzbrustzeisig
Frans: Chardonneret à fete noire
Spaans: Jilguero encapuchado

Ondersoorten

De Zwartkopsijs kent twee ondersoorten;

- *Spinus notata notata* (Du Bus, 1874) - Centraal Amerika, vanaf Noordelijk Mexico tot Nicaragua.
Is de nominaatvorm.
- *Spinus notata forreri* (Salvin & Godman, 1886) - Centraal Amerika, Noordelijk Mexico tot Nicaragua.
Is in zijn geheel donkerder van kleur en een wat langere snavel.
- *Spinus notata oleacea* (Griscom, 1932) - Centraal Amerika, Noordelijk Mexico tot Nicaragua
Man en pop lijken van de drie rassen het meest op elkaar. De poppen zijn wat donkerder van kleur in rug-/vleugeldeken en het zwart loopt iets minder ver uit op de borst.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Zwartkopsijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Zwartkopsijs sprake van een blauwstructuur. Van de Zwartkopsijs zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Zwartkopsijs is ± 10-12 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Zwartkopsijs heeft een kort gedrongen model, met een korte nek. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond, met iets afgeplatte bovenkop en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Zwartkopsijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is met half doorgezakte poten, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit. Een opgewonden vogel toont een achterkop kuif.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie website.vogelindex.nl NBvV.

Snavel:

Lange spitse snavel. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Zwartkopsijs

Kleur	Zwartkopsijs man	Zwartkopsijs pop
Kop	Kop zwart, overgaand in de olijfgroene nek. De wangen en de keel zijn zwart. Het zwart loopt uit tot in het midden van de borst.	Kop zwart, wat minder diep dan bij de man en een iets bruine waas. Overgaand in de olijfgroene nek. De wangen en de keel zijn zwart. Het zwart loopt uit tot in de bovenborst, minder ver dan bij de man.
Lichaam	Onder de zwarte kopkleur een goudgele kleurovergang. Rug-/vleugeldekk olijfgroen. Onderzijde vanaf de borst tot de buik goudgeel, flanken meer geel met groene waas. Bovenstaartdekveren zwart, onderstaartdekveren goudgeel.	Rug-/vleugeldekk donker olijfgroen. Onderzijde vanaf de borst tot de buik geel, flanken meer groengeel. Bovenstaartdekveren zwart, onderstaartdekveren geel.
Stuit	Geel	Bleek geel
Vleugelpennen	Zwart	Zwart
Staart	Zwart	Zwart
Snavel	Bovensnavel parelgrijs, Het voorste gedeelte van de snavel is donkerder van kleur. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs, Het voorste gedeelte van de snavel is donkerder van kleur. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Op de achterkop een scherpe kleurscheiding tussen de zwarte kop en de olijfgroene nek.	Op de achterkop een scherpe kleurscheiding tussen de zwarte kop en de olijfgroene nek. Het zwart loopt op de borst minder ver uit dan bij de man.
Lichaam	In de mantelzijden een grove tekening door de zwarte veerbasis. Op de borst een kleurscheiding tussen de zwarte kop en de goudgele kleurovergang.	Op de borst een kleurscheiding tussen de zwarte kop en de gele kleurovergang.
Vleugels	Een brede goudgele vleugelspiegel. Op het uiteinde van de armpennen een smalle wit/grijze omzoming.	Een brede gele vleugelspiegel. Op het uiteinde van de armpennen een smalle wit/grijze omzoming.
Staart	Staartpennen, goudgeel met brede zwarte punt, oplopend naar het midden.	Staartpennen, geel met brede zwarte punt, oplopend naar het midden.

Keurtechnische aanwijzingen: Zwartkopsijs man en pop.

Zwartkopsijs	Het totaalbeeld van de Zwartkopsijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Zwartkopsijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Onregelmatig van lichaamskleur, licht gekleurde hoorndelen.
--------------	---

[Terug naar index](#)

Yarrellsijs (*Spinus Yarrellii*)

Algemeen

De Yarrellsijs komt voor in Noord-oost Venezuela en Oost Brazilië. Het is een bewoner van de randen van bosgebieden.

Engels: Yellow-faced Siskin
Duits: Yarrellzeisig
Frans: Chardonneret de yarrell
Spaans: Jilguero cara amarillo

Ondersoorten

De Yarrellsijs kent geen ondersoorten.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Yarrellsijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Yarrellsijs sprake van een blauwstructuur. Van de Yarrellsijs zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Yarrellsijs is ± 10-11cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Yarrellsijs heeft een kort gedrongen model. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond en het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Yarrellsijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is rechtop, het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie website.vogelindex.nl NBvV.

Snavel:

Spits. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Yarrellsijs

Kleur	Yarrellsijs man	Yarrellsijs pop
Kop	Voorhoofd, bovenschedel glanzend zwart, overgaand in de olijfgroene nek. De wangen zijn helder geel De keel is helder geel	Bovenkop donker olijfgroen met grijze waas. De wangen zijn olijfgroene. De keel is geel van kleur.
Lichaam	De borst is, vanaf de keel tot de onderstaartdekveren, helder geel. De flanken en de zijden van de borst laten een lichte olijfgroene waas zien. Het rug-/vleugeldek is vanaf de nek tot aan de stuit olijfgroen. De langste bovenstaartdekveren zijn olijfgroen.	De borst is, vanaf de keel tot de onderstaartdekveren, geel. De flanken en de zijden van de borst laten een olijfgroen waas zien. Het rug-/vleugeldek is vanaf de nek tot aan de stuit olijfgroen. De langste bovenstaart-dekveren zijn olijfgroen.
Stuit	Helder geel	geel
Vleugelpennen	Zwart	Zwartgrijs.
Staart	Zwart	Zwart
Snavel	Bovensnavel parelgrijs, punt van de snavel is zwart. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs, punt van de snavel is zwart. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Een glanzend zwarte kap vanaf de snavel, tot net boven het oog, naar de achterschedel. Met scherpe kleurscheiding.	Geen tekening
Lichaam	Op de olijfgroene mantel is, aan de zijden, een zwakke zwartgrijze bestreping waarneembaar.	Op de olijfgroene mantel is, aan de zijden, een zwartgrijze bestreping waarneembaar.
Vleugels	Op beide vleugels, bij de schouder één gele vleugelband en een helder gele vleugelspiegel in het midden. De randen van de vleugel-pennen zijn geel omzoomd. Op het uiteinde van de armpennen een wit/grijze omzoming.	Op beide vleugels, bij de schouder één gele vleugelband en een gele vleugelspiegel in het midden. De randen van de vleugelpennen zijn zwak geel omzoomd. Op het uiteinde van de armpennen een grijze omzoming.
Staart	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een heldergele zoom.	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een gele zoom.

Keurtechnische aanwijzingen: Yarrellsijs man en pop.

Yarrellsijs	Het totaalbeeld van de Yarrellsijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Yarrellsijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Onregelmatige of fletse lichaamskleur, licht gekleurde hoorndelen. Een onscherpe vleugeltekening.
-------------	--

[Terug naar index](#)

Geelbuiksijs (*Spinus xanthogastra*)

Algemeen

De Geelbuiksijs komt voor in Panama, Colombia, Venezuela, Ecuador, Peru, Bolivia en Chili. Leeft in vochtige tropische bossen. Op een hoogte tussen de 800 en 3700 meter. Leeft meestal paarsgewijs of in kleine vluchten tot 30 vogels.

Engels: Yellow-bellied Siskin
Duits: Gelbbauchzeisig
Frans: Chardonneret à ventre jaune
Spaans: Lugano de vientre amarillo

Ondersoorten

De Geelbuik sijs kent één ondersoort.

- *Spinus xanthogaster xanthogaster* (Du Bus, 1855) – Costa Rica tot Colombia en Venezuela.
Is de nominaatvorm.
- *Spinus xanthogaster stejnegeri* (Sharpe, 1888) - Centraal Bolivia.
Is iets groter en het geel op de borst is iets valer geel. Langere snavel

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Geelbuiksijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Geelbuiksijs sprake van een blauwstructuur.

Van de Geelbuiksijs zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Geelbuiksijs is ± 10-12cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Geelbuiksijs heeft een slank model. Van opzij gezien moet de borst-/buiklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een licht gekromde lijn vormen. De kop is rond met het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Geelbuiksijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is onder een hoek van 45°, maar het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel

Ringmaat:

Zie website.vogelindex.nl NBvV.

Snavel:

Spits. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Geelbuiksijs

Kleur	Geelbuiksijs man	Geelbuiksijs pop
Kop	Gehele kop en keel glanzend zwart.	Voorkop, kruin donker olijfgroen. De wangen zijn olijfgroen. De keel is olijfgroen met een grijze waas.
Lichaam	De borst is, tot het midden, zwart. Borstzijden en onderborst, flanken, buik en onderstaartdekveren helder geel. Iets olijfgroene waas in achterste deel van de flanken. Vanaf de kop tot en met de staart glanzend zwart. Vleugeldeksel zwart.	De borst en flanken zijn olijfgroen met een gele waas. Het rugdek en de mantel zijn vanaf de nek tot aan de stuit donker olijfgroen met een zwarte gloed bewolkt. Geelwit in buik en onderstaartdekveren.
Stuit	Zwart	Bleek olijfgroen.
Vleugelpennen	Zwart	Donker asgrijs.
Staart	Zwart	Zwartbruin
Snavel	Bovensnavel donker parelgrijs, met een zwarte punt en een gele waas. Ondersnavel mat donker parelgrijs.	Bovensnavel donker parelgrijs, met een zwarte punt en een gele waas. Ondersnavel mat donker parelgrijs.
Poten	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Geen tekening.	Geen tekening.
Lichaam	Scherpe kleurscheiding borst-/buikkleur.	Geen tekening.
Vleugels	Op de vleugel een helder gele vleugelspiegel. De vleugelpennen hebben smalle gele vleugel-zomen	Randen vleugeldeksel geel, twee bleekgele vleugelbanden vormend. Gele vleugelspiegel. De vleugelpennen hebben smalle bleekgele vleugelzomen
Staart	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een gele zoom. Bovenzijde van de staart twee brede spiegels vormend.	Op de staartpennen bevindt zich aan de buitenvlaggen een bleekgele zoom. Bovenzijde van de staart twee brede spiegels vormend.

Keurtechnische aanwijzingen: Geelbuiksijs man en pop.

Geelbuiksijs	Het totaalbeeld van de Geelbuiksijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Geelbuiksijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Onregelmatige of fletse lichaamskleur, licht gekleurde hoorndelen. Onregelmatige vleugeltekening. Zijn manier van vliegen, doet meer aan een vlinder dan aan een vogel denken.
--------------	--

[Terug naar index](#)

Mexicaanse sijs (*Spinus psaltria*)

Algemeen

De Mexicaanse sijs komt voor in Noordwest Amerika, Mexico, Midden-Amerika, Colombia en Ecuador. De nominaatvorm heeft een geheel zwart rug-/vleugeldek en de ondersoort hesprophila een donker olijfgroene mantel met een zwart vleugeldek.

Engels: Lesser Goldfinch
Duits: Mexikaner zeisig
Frans: Tarin à dos noir
Spaans: Lugano de espalda negra, Jilguero menor

Ondersoorten

De Mexicaanse sijs kent de volgende ondersoorten.

- *Spinus psaltria psaltria* (Say, 1823) - Zuid-West USA, Noord Mexico
Is de nominaatvorm.
- *Spinus psaltria hesprophila* (Oberholser, 1903) - Noord West USA en Zuid Canada.
Teugel, voorhoofd en kruin zwart. Wangen, nek, rug-/vleugeldek en schouders donker olijfgroen. Meer bleek gele stuit en bovenstaartdekveren. Alleen de armpennen zijn wit omzoomd en de overige vleugelpennen witte uiteinden. Onderzijde bleker geel.
- *Spinus psaltria Jouyi* (Ridgway, 1898) – Mexico
Zwart rug-/vleugeldek. Het rug-/vleugeldek is meer blauwzwart.
- *Spinus psaltria witti* (Grant, 1964) - Mexicaanse eilanden
Zwart rug-/vleugeldek. Het zwart van de kopkleur loopt verder naar onderen uit.
- *Spinus psaltria colombiana* (La Fresnaye, 1843) - Colombia en Ecuador
Zwart rug-/vleugeldek. Het rug-/vleugeldek is meer blauwzwart. Staartpennen zwartbruin met witte vlaggen.

Erfelijkheid en veerstructuur

In de bevedering van de Mexicaanse sijs is naast het eumelanine en het phaeomelanine ook geel carotenoïde te vinden. Verder is er bij de Mexicaanse sijs sprake van een blauwstructuur.

Van de Mexicaanse sijs zijn geen mutaties bekend.

Fysieke standaard

Formaat:

De Mexicaanse sijs is ± 9-11 cm. lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

Model:

De Mexicaanse sijs heeft een slank model. Van opzij gezien moet de borst-/buijklijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume zijn en regelmatig verlopen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn, maar niet vet. Het achterlijf mag niet de indruk wekken dat dit is uitgezakt. De rug moet vanaf de nek tot en met de staart een rechte lijn vormen. De kop is rond, met het ronde oog centraal ten opzichte van de schedel. De staart heeft een rechte vorm met een gevorkt uiteinde.

Houding:

Een Mexicaanse sijs dient rustig op stok te zitten. Zijn houding op stok is rechtop, het lichaam dient los van de stok te blijven. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren, dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel.

Ringmaat:

Zie website.vogelindex.nl NBvV.

Snavel:

Spits. Onder- en bovensnavel dienen goed op elkaar te sluiten en moeten onbeschadigd zijn.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient strak en aaneengesloten gedragen te worden.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Mexicaanse sijs

Kleur	Mexicaanse sijs man	Mexicaanse sijs pop
Kop	Kop en wangen glanzend zwart. De keel is goudgeel.	Kop, wangen en keel bleek olijfgroen.
Lichaam	De borst is vanaf de keel tot en met de onderstaartdekveren, goudgeel. De flanken goudgeel. Vanaf de kop tot en met de staart glanzend zwart.	De borst is vanaf de keel tot en met de onderstaartdekveren, geel. De flanken geel. Vanaf de kop tot en met de staart bleek olijfgroen
Stuit	Zwart	Bleek olijfgroen
Vleugelpennen	Zwart	Zwartbruin
Staart	Zwart	Zwartbruin
Snavel	Bovensnavel parelgrijs met een zwarte punt. Ondersnavel mat parelgrijs.	Bovensnavel parelgrijs met een zwarte punt. Ondersnavel mat parelgrijs.
Poten	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.	Donkerbruin tot zwart, nagels grijs tot zwart.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart.	Donkerbruin, pupil zwart.
Tekening		
Kop en nek	Kleurscheiding.	Op de kop een lichte bestreping. Oorstreek zichtbaar.
Lichaam	Kleurscheiding.	Op de mantel een bestreping, aan de zijden wat zwaarder.
Vleugels	Geelwitte vleugelband en witte vleugelspiegels. Armpennen wit omzoomt. Vleugelpennen smalle witte buitenvlaggen	Twee geelwitte vleugelbanden en witte vleugelspiegels. Armpennen wit omzoomt. Vleugelpennen smalle crème buitenvlaggen.
Staart	Buitenste pennen witte binnenvlaggen.	Buitenste pennen witte binnenvlaggen.

Keurtechnische aanwijzingen: Mexicaanse sijs man en pop.

Mexicaanse sijs	Het totaalbeeld van de Mexicaanse sijs moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten van de Mexicaanse sijs zijn; Niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken en een niet symmetrisch totaalbeeld. Onregelmatige lichaamskleur. Fletse kleurdiepte. Licht gekleurde hoorndelen.
-----------------	--

[Terug naar index](#)

Treursijs (*Spinus tristis*)

Algemeen

De Treursijs komt voor in het hele zuiden van Canada, USA met uitzondering van de uiterste westkust en Noordoost Mexico.

Engels: American Goldfinch
Duits: Trauerzeisig
Frans: Tarin triste
Spaans: Jilguero norteamericano

Ondersoorten

De Treursijs kent drie ondersoorten.

- *Spinus tristis tristis* (Linnaeus, 1758) – Zuid Canada, USA met uitzondering van de uiterste westkust en Noordoost Mexico.
Is de nominaatvorm.
- *Spinus tristis pallida* (Mearns, 1890) – In Oost Canada en Centraal USA.
Is groter dan de nominaatvorm. Mannen en poppen zijn in winterkleed fletser van kleur dan de nominaatvorm.
- *Spinus tristis salicamans* (Grinnell, 1897) – In het oostelijke leefgebied van de Treursijs in de USA en in Noord Mexico.
Zit qua kleur tussen de nominaatvorm en de *pallida* in.
- *Spinus tristis jewetti* (van Rossem, 1943) Zuidoost Canada en het Noordoosten van de USA.
Is bruine en somberder van kleur in winterkleed dan de nominaatvorm.

Soortherkenning

Formaat:

De Treursijs is ± 11,5-14 cm. lang.

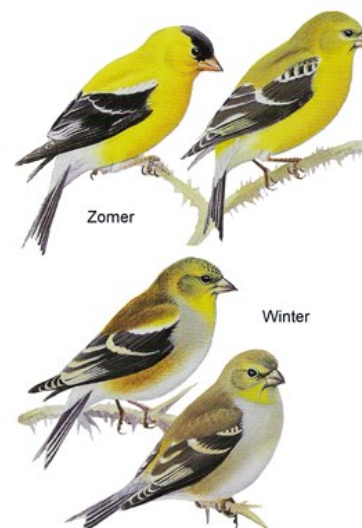
Ringmaat:

Zie website.vogelindex.nl NBvV.

Bijzonderheden:

In zomerkleed een prachtige verschijning met zijn helder gele lichaamskleur en diep glanzend zwarte kop en vleugeldekkeur.

Een van de twee soorten Amerikaanse sijzen die een winter en een zomerkleed heeft. De man lijkt tijdens de omschakeling van winterkleed naar zomerkleed en andersom wat op de Yarrellsij. Maar het grote verschil is dan, dat de vleugelspiegel bij de Treursijs wit is en die bij de Yarrellsij geel. De Treursijs mist in de winter de zwarte koptekening die de Yarrellsij wel bezit.

[Terug naar index](#)

Lawrencesijs (*Spinus lawrencei*)

Algemeen

De Lawrencesijs komt voor in Zuidwest USA en Noordwest Mexico. Leeft daar in open gebieden met wat eiken- en cederbomen. Trekt in de winter meer naar het oosten.

Engels: Lawrence's Siskin
Duits: Maskenzeisig
Frans: Chardonneret gris
Spaans: Jilguero de California

Ondersoorten

De Lawrencesijs kent geen ondersoorten.

Soortherkenning

Formaat:

De Andessijs is ± 10 - 11,5 cm. lang.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

Bijzonderheden:

Wordt ook wel Maskersijs genoemd. Een van de twee soorten Amerikaanse sijzen die een winter en een zomerkleed heeft. In de zomer contrastrijker, helderder en dieper, van kleur. De pop lijkt zowel zomer als winter sterk op de man maar is wat fletser van kleur en mist het zwarte op kop en in de keel (masker)

[Terug naar index](#)

Kordillensijs (*Spinus uropygialis*)

Algemeen

De Kordillensijs komt voor in Zuid Peru, Noord Chili en Noordwest Argentinië. Leeft in tropische en subtropische bergbossen op een hoogte tussen de 2500 en 3500 meter. Buiten het broedseizoen in lager gelegen gebieden.

Engels: Yellow-Rumped Siskin
Duits: Kordillenzeisig
Frans: Chardonneret à croupion jaune
Spaans: Jilguero cordillerano

Ondersoorten

De Kordillensijs kent geen ondersoorten.

Soortherkenning

Formaat:

De Kordillensijs is ± 12,5-13 cm. lang.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

Bijzonderheden:

Man en pop lijken sterk op elkaar. De diep zwarte kleur van de man is bij de pop meer zwartbruin. Ook de onderzijde is fletser geel dan bij de man. De mantel laat een erg bewolkte kleur zien.

[Terug naar index](#)

Diksnavelsijs (*Spinus crassirostris*)

Algemeen

De Diksnavelsijs komt voor in West Bolivia, Chili, Argentinië en Peru. Op de hoge plateaus van het Andesgebergte, op een hoogte tussen de 3000 en 4800 meter. Leeft in lage begroeiingen en bossen. Paarsgewijs of in kleinere vluchten.

Engels: Thick-Billed Siskin
Duits: Dickschnabelzeisig
Frans: Tarin à gros bec
Spaans: Lugano de pico gordo, Jilguero grande

Ondersoorten

De Diksnavelsijs kent één ondersoort.

- *Spinus crassirostris crassirostris* (Landbeck, 1877) – West Bolivia, Noord Chili en Noord Argentinië
Is de nominaatvorm.
- *Spinus crassirostris amadoni* (Landbeck, 1877) – West Peru.
Bij de man; bleker, grijzer olijfgroen en kleinere snavel. Het zwart op de kop is minder diep en het geel van borst en buik bleker en laat meer een groene waas zien.
Pop; gelijk aan de nominaat, maar heeft een donkere stuitkleur en een streeptekening in de onderkflank en onderstaartdekveren.

Soortherkenning

Formaat:

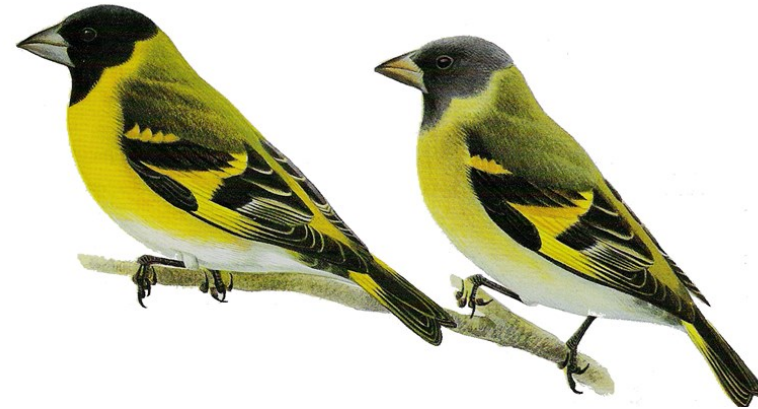
De Diksnavelsijs is ± 13,5-14,5 cm. lang.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

Bijzonderheden:

Diksnavelsijsen zijn de grootste van de Amerikaanse sijzenfamilie

[. Terug naar index](#)

Guatamalasijs (*Spinus atriceps*)

Algemeen

De Guatamalasijs komt voor in het westen van Midden Amerika, Mexico, Guatamala, El Salvador, Honduras, Nicaragua en Costa Rica. Er is weinig van bekend, komt voor op een hoogte tussen de 2200 en 3000 meter in eiken en dennenbossen.

Engels: Black-capped Siskin
Duits: Guatamalazeisig
Frans: Chardonneret sombre
Spaans: Jilguero corona negra

Ondersoorten

De Guatamalasijs kent geen ondersoorten.

Soortherkenning

Formaat:

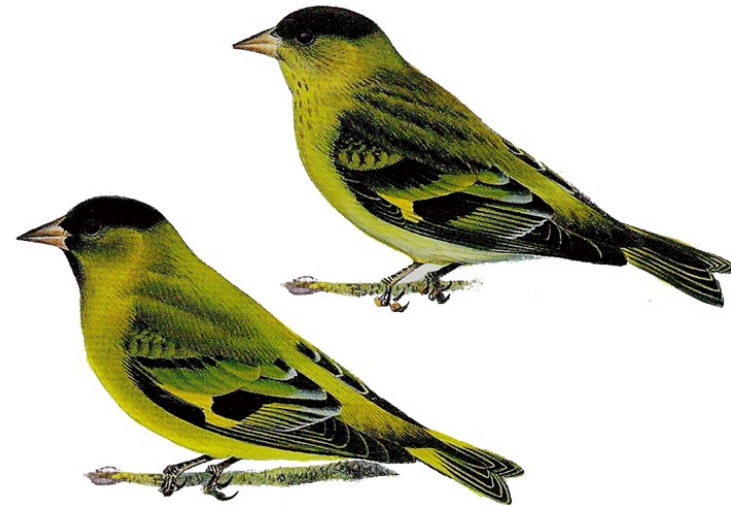
De Guatamalasijs is ± 11-13 cm. lang.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

Bijzonderheden:

Zoals de Franse naam al aangeeft een somber donker olijfgroen gekleurde vogel met een groenige borst en flets gele onderzijde. De man heeft ongeveer de kleur van een pop Magellaansijs maar dan met een zwarte kap.

[Terug naar index](#)

Olijfsijs (*Spinus olivacea*)

Algemeen

De Olijfsijs komt voor in het middenwesten van Zuid Amerika. In subtropische gebieden van Ecuador, Peru, Bolivia en Noord Chili. Leeft daar in bergbossen op een hoogte tussen de 1200 en 3000 meter. Is een vogel die constant in beweging is.

Engels: Olivaceous Siskin
Duits: Olivzeisig
Frans: Chardonneret olivâtre
Spaans: Lugano olivacéo

Ondersoorten

De Olijfsijs kent geen ondersoorten.

Soortherkenning

Formaat:

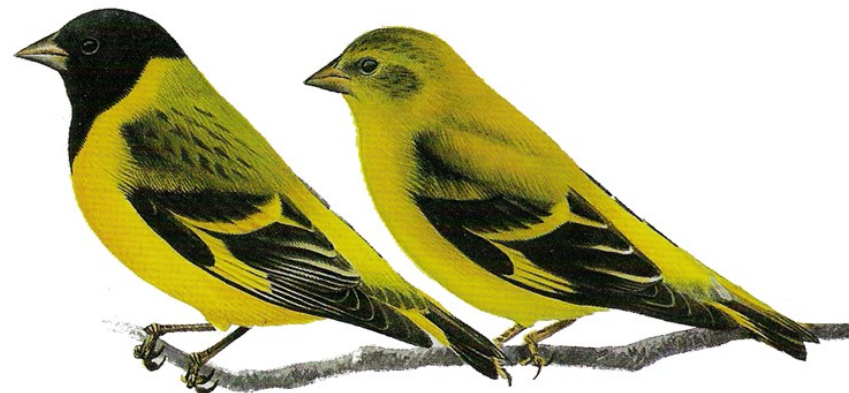
De Olijfsijs is ± 11 cm. lang.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

Bijzonderheden:

Lijkt zeer sterk op de Magellaansijs maar zowel man als pop zijn wat helderder geel van kleur.

[Terug naar index](#)

Andessijs (*Spinus spinescens*)

Algemeen

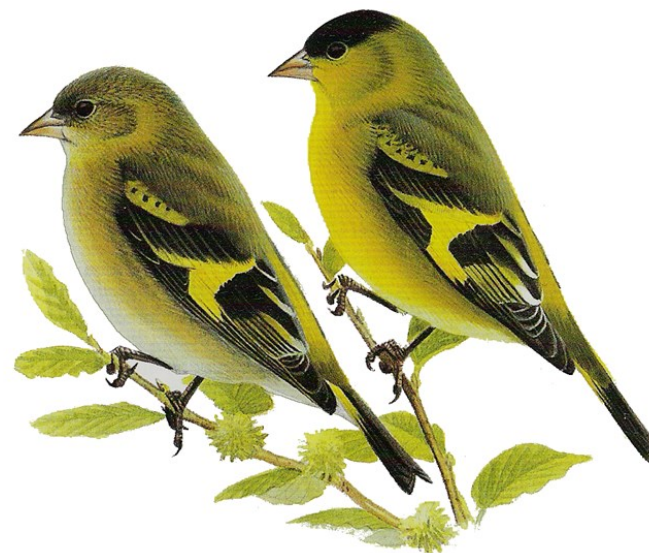
De Andessijs komt voor in Venezuela, Colombia en Ecuador.

Engels: Andean Siskin
Duits: Andenzeisig
Frans: Tarin des andes
Spaans: Lugano andino, Jilguero andino

Ondersoorten

De Andessijs kent twee ondersoorten.

- *Spinus spinescens spinescens* (Bonaparte, 1850) – Venezuela, Colombia en Ecuador
Is de nominaatvorm.
- *Spinus spinescens capitanea* (Bangs, 1898) – Noord Venezuela.
Bleker olijfgroen en meer bewolkt in de mantel.
- *Spinus spinescens nigricauda* (Chapman, 1912) – Colombia.
Doffer en donkerder olijfgroen, de staart is geheel zwart.

Soortherkenning

Formaat:

De Andessijs is ± 9,5-10 cm. lang.

Ringmaat:

Zie website.vogelindex.nl NBvV.

[Terug naar index](#)

Haïtisijs (*Spinus dominicensis*)

Algemeen

De Haïtisijs komt voor in een zeer beperkt gebied. In het zuidwesten van het eiland Santo Domingo. Leeft daar in de beboste hellingen.

Engels: Antillean Siskin
Duits: Haïtizeisig
Frans: Chardonneret des antilles
Spaans: Lugano de Santo Domingo

Ondersoorten

De Haïtisijs kent geen ondersoorten.

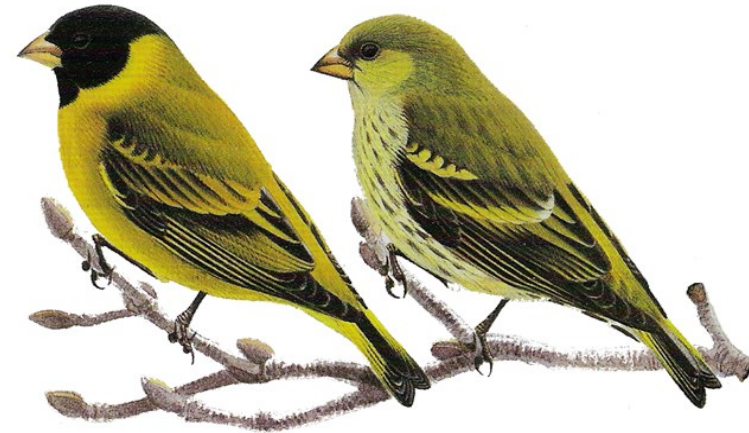
Soortherkenning

Formaat:

De Andessijs is ± 11-12 cm. lang.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

[Terug naar index](#)

Safransij (*Spinus siemiradzkii*)

Algemeen

De Safransij komt voor in Ecuador en een noordelijk puntje van Peru. In een klein gebied met een gemiddelde hoogte van 800 meter. Leeft daar in bos- en struikgebieden.

Engels: Saffron Siskin
Duits: Safranzeisig
Frans: Chardonneret safran
Spaans: Jilguero azafranado

Ondersoorten

De Safransij kent geen ondersoorten.

Soortherkenning

Formaat:

De Safransij is ± 11 cm. lang.

Ringmaat:

Zie [website vogelindex.nl](http://website.vogelindex.nl) NBvV.

Bijzonderheden:

Er is weinig van bekend en de soort is zeer zeldzaam. Het is zelfs de vraag of deze nog wel voorkomt. Wordt door sommige ornithologen gerekend tot een ondersoort van de Magellaansij.

[Terug naar index](#)

Zwartkopgroenling *Chloris ambigua*

De zwartkopgroenling (*Chloris ambigua*) is een kleine zangvogel uit de familie Fringillidae. Het wordt gevonden in de Chinese provincie Yunnan, Noord-Laos, Oost-Myanmar en aangrenzende gebieden van Vietnam, Thailand en Noordoost-India.

De natuurlijke habitats zijn subtropisch of tropisch droog bos en subtropisch of tropisch droog struikgewas.

De groenling met zwarte kop is een middelgrote vink met een lengte van 12,4–14 cm (4,9–5,5 inch). Het heeft een donkere zwart-olijfkleurige kop, een lichtroze-bruine conische snavel en een gele vlek op de vleugels.

De geslachten zijn vergelijkbaar.

Zoals de naam al zegt, deze soort heeft een geheel zwarte kop. Voor de rest lijkt hij veel op de Chinese groenling met dien verstande dat zich op de olifgroen mantel donker zwartachtige vlekken bevinden.

De pop is wat minder helder van kleur.

Taxonomie

De groenling met zwarte kop werd in 1896 beschreven door de Franse zoöloog Émile Oustalet en kreeg de binomiale naam *Chrysomitris ambigua*. In het verleden werd de groenling met zwarte kop gerekend tot de andere groenvinken in het geslacht *Carduelis*, maar moleculaire fylogenetische studies hebben aangetoond dat de groenvinken niet nauw verwant zijn aan de andere soorten in het geslacht *Carduelis* en dat ze nu in het herrezen geslacht *Chloris* worden geplaatst.

Het geslacht werd oorspronkelijk in 1800 geïntroduceerd door de Franse natuuronderzoeker Georges Cuvier.

Het woord *Chloris* komt van het Oudgriekse woord *chlōris* voor de Europese groenling; de soortnaam *ambigua* komt van het Latijnse *ambiguus* voor "twijfelachtig".

Er worden twee ondersoorten erkend:

C. een. taylori (Kinnear, 1939) – zuidoosten Tibet

C. een. ambigua (Oustalet, 1896) - Oost- en Noordoost-Myanmar, Zuid-China, Laos en het uiterste noordoosten van India

[Terug naar index](#)

Zwartkopgroenling *Chloris ambigua*

	Zwartkopgroenling wildkleur	Zwartkopgroenling bruin	Zwartkopgroenling agaath
Voorhoofd, kruin, achterkop, oorstreek en wangen. Keel	Scherp afgetekende cap vormend die begint aan de bovensnavelinplanting en loopt tot de achterkop, achter de oorstreek, onder de wangen door om aan te sluiten aan de onderzij kant van de ondersnavel. Keel is bruinachtig geelgroen	Een scherp afgetekende cap donker bruin van kleur. De cap moet stoppen bij de snavel basis, en mag niet doorlopen onder de snavel.	Een scherp afgetekende cap zwart grijs van kleur. De cap moet stoppen bij de snavel basis, en mag niet doorlopen onder de snavel.
Nek	Groengeel met een schimmelbandje		
Rug, vleugeldek,	Het zadel is groengeel met een vage uitlopende bruine bestreping. De duimveren zijn groen geelachtg.	Zadel warm bruin met een wat groene ondergrond en een vage wat donker bruine bestreping	Zadel asgrijs van kleur met een wat groene ondergrond en een vage zwarte bestreping.
Vleugeldekveren	De eerste vleugelband is grijsgeel en zwart omzoomd. De tweede en derde vleugelband zijn grijs, zwart gezoomd. Vanaf de derde vleugelband bezitten alle pennen een geel gedeelte (vlag) dat overgaat in zwart naar het uiteinde van de pennen, zij zijn grijs omzoomd	Vleugel dek veertjes wat bruin beige van kleur, De grote handpennen zijn donker bruin van kleur, de vrij grote omzoming hiervan is licht beige. De uiteinde van de grote vleugel pennen zijn donker bruin.	Vleugel dek veertjes grijsgeel en zwart omzoomd. De grote handpennen zijn zwart grijs met een vrij grote licht grijze omzoming. De uiteinden van de grote vleugel pennen zwart grijs. Moeten vrij zijn van enige bruine aanslag.
Stuit	Groengeel	Groengeel	Groengeel
Staart	De bovenstaart is zwart. De bovenstaartdekveren zijn groengeel. De onderstaart is geel met een zwart uiteinde. De onderstaartdekveren zijn geel.	Boven staart donker bruin. Onderstaart veren zijn geel en aan de uiteinden donker bruin. Onderstaart dekveren zijn geel.	Boven staart zwart grijs. Onderstaart veren zijn geel met aan de uiteinden zwart grijs. Onderstaart dekveren zijn geel
Borst en onderlijf	Bruin groengeel gemarmerd. De flanken zijn bruinachtig geelgroen. De billen zijn licht kaneelkleurig. De anus is gebrokenwit.	Warm bruin met een wat groene waas. De flanken gelijk aan de borst. Dijbeen bevedering is duidelijk wat lichter van tint.	Grijze waas met een onderliggende groen gele waas. De flanken gelijk aan da borst kleur. Dijbeen bevedering is duidelijk wat lichter van tint.
Poten:	Vleeskleurig.	Licht vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels:	Bruingrijs.	Licht bruin.	Grijs.
Snavel	Hoornkleurig.	Licht hoornkleurig	Hoornkleurig.
Ogen	Zwart.	Donker bruin.	Zwart.
Oogringen	Zwartgrijs	Bruingrijs	Zwartgrijs.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen

Algemeen:	Man en pop verschillen wel in kleur. De mannen zijn duidelijk sprekender van kleur dan de poppen.	De pop zal de standaard wat beter benaderen dan de man. Zal wat vloeiender bruin zijn, dit omdat bij de wildkleur de pop ook wat minder zwart en wat minder contrastrijk is dan de man.	De man zal de standaard wat beter benaderen dan de pop. Dit omdat de man in wildkleur ook wat sprekender van kleur is en wat meer zwart bezit. De agaat mutant moet vrij zijn van enige bruine phaeo melanine.
------------------	--	--	--

[Terug naar index](#)

Chinese groenling *Chloris sinica*

De Chinese groenling is een kleine zaadetende vink die broedt in de oostelijke Palearctische regio, een gebied dat zich uitstrekt van Rusland in het oosten tot China, Korea en Japan in het zuiden en zuidwesten.

Algemeen:

Het is een middelgrote vink van 12,5 tot 14 cm (4,9 tot 5,5 inch) lang, met een sterke snavel en een korte, licht gevorkte staart.

Wordt internationaal ook wel Grey-capped Greenfinch genoemd

Hij nestelt in bomen of struiken en legt 3 tot 5 eieren.[2]

De Chinese groenling is in de verschijningsvorm bruiner van kleur dan de Europese groenling.

Aan de kop is hij wat grijzer en de snavel is wat scherper van vorm

De poppen zijn weer wat bruiner dan de mannen.

Van de Chinese groenling zijn op dit moment twee mutaties bekend:

Bruin en Agaat en de combinatie van deze twee mutanten bruin-agaat.

Van de wildkleur zijn de poppen over het algemeen wat bruiner van kleur

In 1760 nam de Franse zoöloog Mathurin Jacques Brisson een beschrijving van de grijskapgroenling op in zijn Ornithologie, gebaseerd op een exemplaar verzameld in China.

Hij gebruikte de Franse naam Le pinçon de la Chine en het Latijnse *Fringilla sinensis*.

Hoewel Brisson Latijnse namen heeft bedacht, voldoen deze niet aan het binomiale systeem en worden ze niet erkend door de Internationale Commissie voor Zoölogische Nomenclatuur.

Toen de Zweedse natuuronderzoeker Carl Linnaeus in 1766 zijn *Systema Naturae* bijwerkte voor de twaalfde editie, voegde hij 240 soorten toe die eerder door Brisson waren beschreven.

Eén daarvan was de Chinese groenling. Linnaeus voegde een korte beschrijving toe, bedacht de binominale naam *Fringilla sinica* en citeerde het werk van Brisson.

De typelocatie werd vervolgens beperkt tot Macau in het oosten van China.

De specifieke naam *sinica* is middeleeuws Latijn voor Chinees.

De groenvinken werden later in het geslacht *Carduelis* geplaatst, maar toen uit moleculair fylogenetische studies bleek dat ze niet nauw verwant waren aan de andere soorten in *Carduelis*, werden de groenvinken verplaatst naar het herrezen geslacht *Chloris*.

Het geslacht werd in 1800 geïntroduceerd door de Franse natuuronderzoeker Georges Cuvier.

Het woord *Chloris* komt van het Oudgriekse *chlōris* voor een groenling; de soortnaam *sinica* is middeleeuws Latijn voor "Chinees".

Er worden nu vijf ondersoorten bekend:

Er zijn verschillende ondersoorten beschreven op basis van subtiele morfologische kenmerken, hoewel de taxonomie per auteur verschilt.

C. s. ussuriensis Hartert, 1903 – Noordoost-China, Korea en Oost-Siberië

C. s. Kawarahiba (Temminck, 1836) - Schiereiland Kamtsjatka, Koerilen-eilanden en het noordoosten van Hokkaido

C. s. minor (Temminck & Schlegel, 1848) – Japan: zuidelijk Hokkaido tot Kyushu

C. s. kittlitzii (Seebohm, 1890) - Bonin-eilanden inclusief Iwo Jima

C. s. sinica (Linnaeus, 1766) – Midden- en Oost-China tot centraal Vietnam

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Chinese groenling man

Kleurslag	Wildkleur	Bruin	Agaat
Kleur:			
Schedel, hals en nek	Schedel donker grijs, hals lichtgrijs met een gele waas, en nek wat lichter grijs dan de schedel	Schedel donker bruin, hals beige bruin met een gele waas en de nek wat lichter dan de schedel.	Schedel grijs, hals lichtgrijs met een gele waas, en nek wat lichter grijs dan de schedel
Wangen	Bijna gelijk als de hals lichtgrijs met een gele waas.	Bijna gelijk aan de hals beige bruin.	Bijna gelijk als de hals grijs met een gele waas.
Keel	Grijs groene waas die wat doorloopt naar de nek.	Bruin met een groene waas doolopend naar de nek.	Grijs groene waas die wat doorloopt naar de nek.
Borstelveren	Donker grijs	Donker bruin.	Grijs
Borst, flanken en dijen	Bruin wat koud van kleur, vrijwel geen flanktekening.	Warm bruin vrijwel geen flank tekening.	Grijs met vrijwel geen flanktekening.
Buik	Bruinachtig geelgroen beginnend op de borst doorlopend naar de onderbuik.	Bruin met een geel groene waas beginnend op de borst en doorlopend naar de onderbuik.	Grijs met groen gele waas, beginnend op de borst en doorlopend naar de onderbuik.
Aarstreek	Geel-Vuil wit	Beige.	Grauw wit.
Rugdek en mantel	Bruinachtig geelgroen-Vloeiend bruin.	Vloeiend warm bruin.	Vloeiend grijs.
Stuit	Geel met bruine waas.	Bruin met een wat gele waas.	Geel met een grijze waas.
Handpennen.	Zwart met een lichte omzoming.	Donker bruin met een lichte omzoming.	Zwart met een heldere omzoming.
Kleine vleugeldekveren	Licht bruin	Bruin.	Asgrijs.
Grote vleugeldekveren	Asgrijs	Bruin.	Asgrijs.
Middelste staartpennen	Zwart, met grijze omzoming	Bruin met een lichtere omzoming.	Zwart met een grijze omzoming.
Overige staartpennen	Zwart met een grijze omzoming	Bruin met een lichtere omzoming.	Zwart met een grijze omzoming.
Bovenstaartdekveren	Zwart.	Donker bruin.	Zwart.
Onderstaartdekveren	Geel groen.	Groen geel.	Groen geel.
Poten	Vleeskleurig	Licht vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels	Donker Hoornkleurig	Donker bruin.	Grijs.
Snavel	Hoornkleurig	Licht hoornkleurig.	Grijs.
Ogen	Donkerbruin, pupil zwart	Donker bruin pupil donker bruin.	Zwart met een zwarte pupil.
Tekeningkleur:			
Vleugelbochten	Diep geel	Diep geel.	Diep geel.
Toppen vleugelveren omzoming	Lichtgrijs	Bruin.	Grijs.
Vleugelspiegels	Diep geel	Geel	Geel.
Staartspiegels	Diep geel	Geel.	Geel.
Staartpennen omzoming	Lichtgrijs	Beige.	Grijs.

[Terug naar index](#)

Soortbeschrijving Chinese groenling pop

Kleurslag	Wildkleur	Bruin	Agaat
Kleur:			
Schedel en nek	Schedel grijs, hals lichtgrijs met een gele waas, en nek wat lichter grijs dan de schedel	Schedel donker bruin, hals beige bruin met een gele waas en de nek wat lichter dan de schedel.	Schedel grijs, hals lichtgrijs met een gele waas, en nek wat lichter grijs dan de schedel
Wangen en hals	Bijna gelijk als de hals lichtgrijs met een geel bruine waas.	Bijna gelijk aan de hals beige bruin.	Bijna gelijk als de hals grijs met een gele waas.
Keel	Grijs bruine waas die wat doorloopt naar de nek.	Bruin met een groene waas doolopend naar de nek.	Grijs groene waas die wat doorloopt naar de nek.
Borstelveren	Donker grijs	Donker bruin.	Grijs.
Borst, flanken en dijen	Warm bruin van kleur, vrijwel geen flanktekening.	Warm bruin vrijwel geen flank tekening.	Grijs met vrijwel geen flanktekening.
Buik	Bruin met geelgroen waas beginnend op de borst doorlopend naar de onderbuik.	Warm bruin met wat groene waas, beginnend op de borst en doolopend naar de onderbuik.	Grijs met groen gele waas, beginnend op de borst en doorlopend naar de onderbuik.
Aarsstreek	Vuil wit.	Beige.	Grauw wit.
Rugdek en mantel	Vloeiend warm bruin met op de rug een heel lichte bestreping	Mooi vloeiend warm bruin bijna geen tekening waarneembaar.	Vloeiend grijs.
Stuit	Geel met een bruine waas.	Bruin met een wat gele waas.	Geel met een grijze waas.
Handpennen.	Zwart met een lichte omzoming.	Donker bruin met een lichtere omzoming.	Zwart met een heldere omzoming.
Kleine vleugeldekveren	Licht bruin.	Bruin.	Asgrijs.
Grote vleugeldekveren	Asgrijs.	Bruin.	Asgrijs.
Middelste staartpennen	Zwart met grijze omzoming.	Bruin met een lichtere omzoming.	Zwart met een grijze omzoming.
Overige staartpennen	Zwart met een grijze omzoming	Bruin met een lichtere omzoming.	Zwart met een grijze omzoming.
Bovenstaartdekveren	Zwart.	Donker bruin	Zwart.
Onderstaartdekveren	Geel.	Groen geel.	Groen geel.
Poten	Vleeskleurig.	Licht vleeskleurig.	Vleeskleurig.
Nagels	Hoornkleurig.	Donker bruin.	Grijs
Snavel	Hoornkleurig	Licht hoorn kleurig.	Grijs.
Ogen	Donkerbruin pupil zwart	Donker bruin pupil donker bruin.	Zwart met een zwarte pupil.
Tekeningkleur:			
Vleugelbochten	Geel.	Geel	Diep geel.
Toppen vleugelveren omzoming	Licht grijs.	Bruin.	Grijs.
Vleugelspiegels	Diep geel.	Geel.	Geel.
Staartspiegels	Diep geel.	Geel.	Geel.
Staartpennen omzoming	Licht grijs.	Beige.	Grijs.
Mantel en rugdek, Lengtestreepjes	Lichte bestreping, diep bruin	Bijna geen bestreping zichtbaar, wel dan een plus.	Heel lichte bestreping die net wat donkerder is dan het rugdek.

[Terug naar index](#)

Keur technische aanwijzingen: Chinese groenling man en pop.

Wildkleur	Duidelijk aanwezige heldere omzoming aan vleugel pennen, bij de grote vleugelpennen zijn de toppen licht grijs. Duidelijke heldergele vleugelspiegels die zuiver geel moeten zijn. De poppen zijn overwegend bruiner over het gehele lichaam en bezitten daardoor wat minder contrast. Over het algemeen een wat onrustige vogel die al snel de staart bevedering stuk vliegt. Moet wel wat rustig gebracht worden om te beoordelen, zo niet dan toch straffen hierin. Er zijn enkele ondersoorten die wat grauwer van kleur zijn en wat duidelijker bestreping op rug laten zien.
Bruin	De poppen zullen beter de standaard benaderen dan de mannen. Deze bezitten vanuit de wildkleur wat meer bruin phaeo melanine, en zullen dus wat dieper en warmer bruin zijn dan de mannen. De mannen wat minder warm bruin maar moeten als zodanig wel als bruin te herkennen zijn. Herkenbaar op de grote vleugel pennen als donkerbruin.
Agaat	In deze mutatie zal de man het best voorkomen. Deze bezit minder bruin in de wildkleur. De poppen zullen wat meer beige over komen wat naar gelang de beige tint gestraft moet worden. Een agaat mutant mag geen bruin of beige laten zien en moet zo helder mogelijk zijn.

[Terug naar index](#)

Himalaya groenling *Chloris spinoides*

Verspreiding en ondersoorten:

De <i>Chloris spinoides</i>	Noord Afghanistan, Pakistan, Noord India en de oostelijke Himalaya
De <i>Chloris heinrichi</i>	Zuid Assam en West Birma.
De <i>Chloris monquilloti</i>	Zuid Annam

Lengte is ca 13 cm.

Algemeen:

De Himalaya groenling is veel meer getekend dan de Chinese en de Zwartkopgroenling. Ze worden ook wel Himalaya sijs genoemd maar dat is volstrekt foute benaming. De pop is wat valer van kleur dan de man alhoewel het uiterlijk verschil gering is. Het zijn bewoners van beboste gebieden met bosranden, op plantages en tuinen. Hun leefgebied is op 1200 tot 4000 meter hoogte. Himalaya groenlingen dragen hun jeugdkleed vaak tot voor het voortplantingstijd. Volwassen vogels ruien vaak twee keer per jaar.

[Terug naar index](#)

Vietnamese groenling *Chloris monguilloti*

De eerste formele beschrijving van de Vietnamese groenling was door de Amerikaanse ornitholoog Jean Théodore Delacour in 1926 onder de binomiale naam *Hypacanthis monguilloti*.

In het verleden werden de groenvinken in het geslacht *Carduelis* geplaatst, maar toen uit moleculair fylogenetische studies bleek dat ze niet nauw verwant waren aan de andere soorten in *Carduelis*, werden ze verplaatst naar het herrezen geslacht *Chloris*. Het geslacht werd voor het eerst geïntroduceerd door de Franse natuuronderzoeker Georges Cuvier in 1800.

Het woord *Chloris* komt van het Oudgriekse *chlōris* voor de Europese groenling; de soortnaam werd gekozen ter ere van Maurice Antoine François Monguillot, de secretaris-generaal van Frans Indochina. De soort is monotypisch.

Beschrijving

De Vietnamese groenling is 13,5 tot 14 cm (5,3 tot 5,5 inch) lang en weegt tussen 15 en 16 g (0,53 en 0,56 oz). Het heeft een grote kegelvormige snavel, een zwarte kop en een smalle, heldergele kraag.

Het verenkleed van het vrouwtje is vergelijkbaar met dat van het mannetje, maar is minder felgekleurd.

Bereik en habitat

De Vietnamese groenling komt oorspronkelijk uit het zuiden van Vietnam.

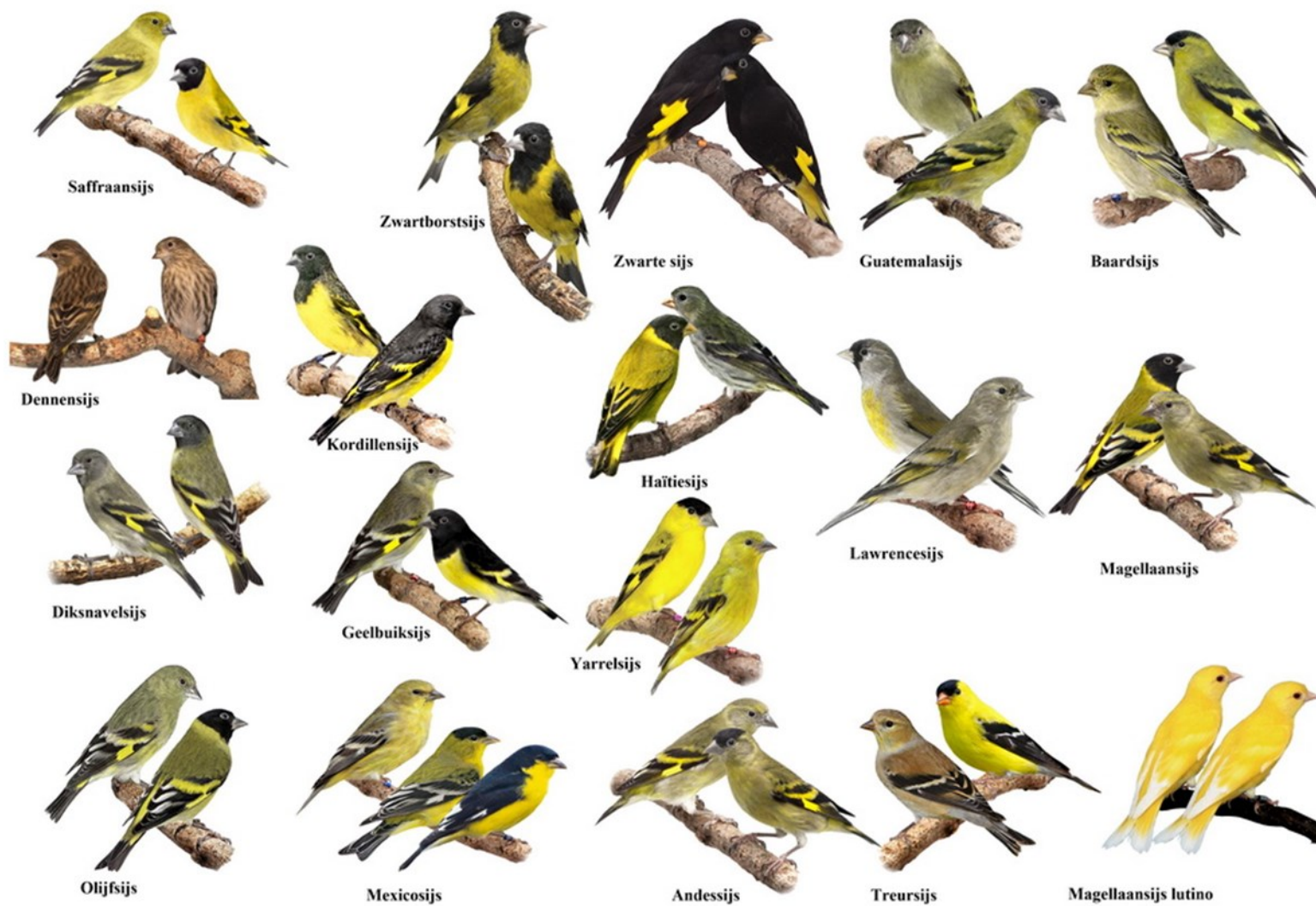
Het bewoont het open bergdennenbos van *Pinus kesiya*, samen met bosranden en secundaire begroeiing, van 1.050 tot 1.900 meter hoogte, hoewel het is geregistreerd op een hoogte van slechts 600 meter.

Hij voedt zich met de zaden van dennenbomen en er is waargenomen dat hij pas uitgekomen termieten vliegt.

[Terug naar index](#)

Foto overzicht Amerikaanse slijzen

©Henk de Vos 2015

[Terug naar index](#)